

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สสค.สาร

ปีที่ 16 ฉบับที่ 8 เดือนสิงหาคม 2551

“ความกตัญญูกตเวที คือสภาพจิตใจที่รับรู้ค่าความดีและยินดีที่จะกระทำความดี โดยศรัทธาหมั่นใจ คนมีกตัญญูจึงไม่ลบหลู่ทำลายความดี และไม่ลบหลู่ผู้ที่ทำความดีมาก่อน หากเพียรพยายามรักษาความดีทั้งปวงไว้ให้เป็นพื้นฐานในความประพฤติปฏิบัติทุกอย่างของตนเอง เมื่อเต็มใจและจงใจกระทำทุกสิ่งทุกอย่างด้วยความดีดังนี้ ก็ย่อมมีแต่ความเจริญมั่นคง และรุ่งเรืองก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้น จึงอาจกล่าวได้ว่าความกตัญญูกตเวทีเป็นคุณสมบัติอันสำคัญยิ่ง สำหรับนักพัฒนาและผู้ปรารถนาความเจริญก้าวหน้าทุกคน”

พระบรมราโชวาท

พระราชทานแก่คณะกรรมการวันกตัญญูกตเวที

สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย

พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน

วันที่ 8 เมษายน 2526

ขอคุยด้วย

สารบัญ

- 3 สลค. Focus
- 5 สลค.สัญจร Update
- 6 มติคณะรัฐมนตรีที่สำคัญ
- 8 นวัตกรรมรอบโลก : รมอัจฉริยะ
- 9 CABINET dot THAIGOV
- 10 เรื่องเล่า..ชาวอาลักษณ์ : ลำดับเกียรติเครื่องราชอิสริยาภรณ์ไทย
- 13 ไปไหน..ไปกัน.. : จังหวัดกาฬสินธุ์
- 14 คัดกลม ๆ : เบื้องานค้าง
- 18 เรื่องประกาศในราชกิจจานุเบกษาที่สำคัญ
- 20 ท้องต่างแดน : การปกครองท้องถิ่นของฝรั่งเศส
- 22 ทำอย่างไรดี...มีเรื่องจะเสนอคณะรัฐมนตรี
- 23 ท้องถิ่นควรรู้ : อำนาจดูแลรักษาถนนสาธารณะประโยชน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพระอุดม
- 27 หิ้งหนังสือ : 90 วันอันตรายสำหรับผู้บริหารและผู้นำองค์กร
- 28 ธรรมเตือนใจ

เนื่องในโอกาสสมโภชครบวันเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 12 สิงหาคม 2551 ข้าพระพุทธเจ้าคณะผู้บริหาร ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ขอพระราชทาน พระราชวโรกาสนมเกล้านอมกระหม่อมถวายพระพรชัยมงคล ขอจงทรงพระเกษมสำราญ และทรงเจริญพระชนมายุยิ่งยืนนาน เป็นมิ่งขวัญของพสกนิกรชาวไทยสืบไป ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ

วันแม่ปีนี้ ลูก ๆ ได้บอกคำว่า “รักแม่” แล้วหรือยัง “แม่” คำนี้มีอานุภาพยิ่งใหญ่ในใจลูกทุกคน สมดังคำขวัญที่ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ได้พระราชทานไว้ว่า “แม่เป็นพระอรหันต์ของลูก คนที่เกี่ยวข้องหาพระ เพื่อกราบไหว้ พระอรหันต์ อย่าลืมว่ามีพระอรหันต์อยู่กับตัวแล้ว ควรปฏิบัติ ต่อแม่อย่าให้บกพร่องได้”

ฉบับนี้ยังมีคอลัมน์ดี ๆ ที่น่าสนใจอีกมากมายมาฝาก คุณผู้อ่านเหมือนเช่นเคย หากคุณเคยรู้สึกเบื่องานที่คั่งค้าง อยู่ละก็ คัดกลม ๆ มีข้อคิดดี ๆ มาฝาก ไปไหนไปกันขอเสนอ งานมหกรรมวิถีตรพรววาราชินีแห่งใหม่ จังหวัดกาฬสินธุ์ และ สำหรับท้องต่างแดนฉบับนี้ พาคุณผู้อ่านไปท่องเที่ยวที่ประเทศ ฝรั่งเศส แล้วพบกับเรื่องดี ๆ มีสาระได้ใหม่ใน สลค.สารฉบับหน้า

คณะทำงานจัดทำ สลค.สาร

บทความ/ข้อความ หรือความเห็นใด ๆ ที่ปรากฏใน “สลค.สาร” เป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียน ซึ่งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี และคณะทำงานฯ ไม่จำเป็นต้องเห็นพ้องด้วย

“สลค.ใสสะอาด”

เปิดรับเรื่องราวร้องเรียน

ข้อมูลการ **ทุจริตคอร์รัปชัน**

ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ผ่านทางตู้ ปณ. 2 ทำเนียบรัฐบาล

กรุงเทพฯ 10302

• สลค. Focus

เมื่อเดือนกรกฎาคมที่ผ่านมา สลค. มีกิจกรรมดี ๆ ที่น่าสนใจ ได้แก่ กิจกรรมศึกษาดูงาน ณ พระบรมมหาราชวัง กิจกรรมถวายเทียนพรรษา ณ วัดโสมนัสราชวรวิหาร และกิจกรรมไหว้พระ 9 วัด ณ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

กิจกรรมการศึกษาดูงาน ณ พระบรมมหาราชวัง

เมื่อวันศุกร์ที่ 25 กรกฎาคม 2551 ชาว สลค. ได้ไปศึกษาดูงาน ณ พระบรมมหาราชวัง กิจกรรมนี้เป็นไปตามแผนการจัดการความรู้ สลค. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551-2552 มีการบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับแบบธรรมเนียมวัฒนธรรมประเพณีเกี่ยวกับราชสำนัก ประวัติความเป็นมาของพระบรมมหาราชวัง ความสำคัญของพระราชพิธีที่จัดขึ้นในพระบรมมหาราชวัง พิธีเกี่ยวกับพระบรมศพพระมหากษัตริย์ สมเด็จพระอัครมเหสี หรือพระบรมวงศ์ชั้นผู้ใหญ่ และประเพณีในเขตพระราชฐานชั้นใน พร้อมทั้งเยี่ยมชมพระที่นั่งสำคัญในพระบรมมหาราชวัง เช่น พระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท พระที่นั่งพิมานรัตยา พระที่นั่งจักรีมหาปราสาท พระที่นั่งไพศาลทักษิณ และพระที่นั่งอมรินทรวินิจฉัย รวมทั้งเข้าสักการะพระสยามเทวาธิราช ณ พระที่นั่งไพศาลทักษิณ เพื่อเป็นสิริมงคลแก่ชีวิตและเข้าถวายสักการะพระศพสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์

การศึกษาดูงานครั้งนี้ สลค. ได้รับความกรุณาจากวิทยากรพิเศษ คุณเกรียงไกร วิศวามิตร จากสำนักพระราชวัง นำชมและบรรยายทำให้ทุกคนรู้สึกซาบซึ้งในความเป็นไทย ได้รับความรู้ความเข้าใจถึงวัฒนธรรมประเพณีที่มีวิวัฒนาการมาอย่างต่อเนื่อง ความเป็นมาของพระที่นั่งต่าง ๆ ในพระบรมมหาราชวัง ซึ่งเป็นสถานที่สำคัญที่ใช้ประกอบพระราชพิธีต่าง ๆ และเป็นสัญลักษณ์ของความเป็นไทย

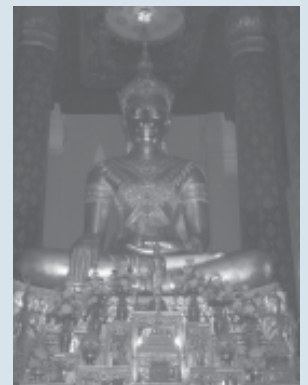
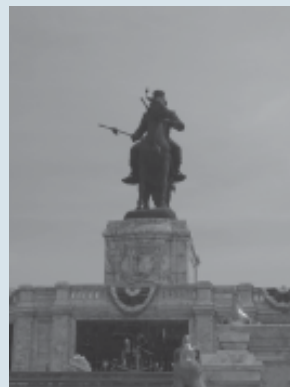
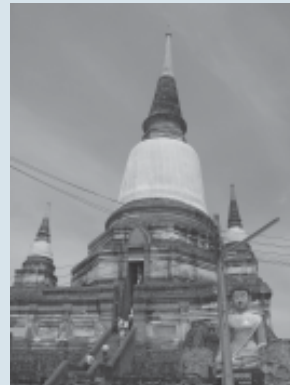

กิจกรรมถวายเทียนพรรษา ณ วัดโสมนัสราชวรวิหาร

เมื่อวันจันทร์ที่ 14 กรกฎาคม 2551 เลขานุการคณะรัฐมนตรีได้เป็นประธานในกิจกรรมถวายเทียนพรรษา ณ พระวิหาร วัดโสมนัสราชวรวิหาร โดยมีรองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (นางโฉมศรี อารยะศิริ) ที่ปรึกษาประจำสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (นางสาวสปีพัน วณิสฐ์) และข้าราชการ สลค. เข้าร่วมกิจกรรม ชาว สลค. ได้ร่วมกันถวายเทียนพรรษา 1 คู่ หลอดไฟนิออน สังฆทาน พร้อมด้วยเครื่องไทยธรรม และปัจจัยบำรุงพระวิหาร มอบถวายแด่พระราชาคณะผู้ใหญ่ช่วยเจ้าอาวาสพร้อมคณะสงฆ์อีก 4 รูป งานนี้ ชาว สลค. ได้ร่วมกันบริจาคทรัพย์ตามกำลังศรัทธา คณะทำงานจัดทำ สลค.สาร ก็ขออนุโมทนาบุญมา ณ ที่นี้ด้วย

กิจกรรมไหว้พระ 9 วัด ณ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เมื่อวันเสาร์ที่ 12 กรกฎาคม 2551 ชมรมศาสนาและวัฒนธรรมได้พาชาว สลค. และครอบครัวไปไหว้พระ 9 วัด ณ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 70 คน โดยรถโดยสารปรับอากาศ ขสมก. วัด 9 แห่งที่ไปไหว้ได้แก่ วัดพนัญเชิงวรวิหาร (หลวงพ่อโต) วัดใหญ่ชัยมงคล (พระเจ้าอภัยใหญ่) วัดพระศรีสรรเพชญ์ (วิหารพระมงคลบพิตร) วัดหน้าพระเมรุ วัดกลางคลองสระบัว (หลวงพ่อทันใจ) วัดภูเขาทอง (พระบรมราชานุสรณ์สมเด็จพระนเรศวรฯ) วัดตูม (หลวงพ่อทองสุขสัมฤทธิ์) วัดกษัตราธิราชวรวิหาร และวัดท่ากาบอง (หลวงพ่อยิ้ม) นอกจากจะเป็นสิริมงคลแก่ตนเองแล้ว ยังได้ศึกษาประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม และเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมให้บุคลากร สลค. ได้รับความรู้และตระหนักในคุณค่าของศาสนาและวัฒนธรรมและเสริมสร้างความสมัครสมานสามัคคีในหมู่คณะ รวมทั้งเป็นการผ่อนคลายความเครียดจากการปฏิบัติงานอีกด้วย

พบกันอีกเช่นเคยกับคอลัมน์ สถ.ค.สัญจร update เมื่อวันศุกร์ที่ 27 มิถุนายน 2551 ทีมเจ้าหน้าที่จากโครงการ สถ.ค.สัญจร ซึ่งนำโดยคุณปัญญาพล ศรีแสงแก้ว ผู้อำนวยการกลุ่มงานจัดทำมติคณะรัฐมนตรี และตอบข้อหารือ สำนักวิเคราะห์เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี ได้สัญจรไปที่สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ หรือที่หลาย ๆ คนรู้จักกันในชื่อย่อว่า “วช.” โดยมีคุณเพ็ญธิดา ทิพย์โยธา ผู้อำนวยการสำนักผู้อำนวยการกลาง และคณะเจ้าหน้าที่ของ วช. จำนวน 44 คน ให้การต้อนรับและร่วมรับฟังการบรรยาย

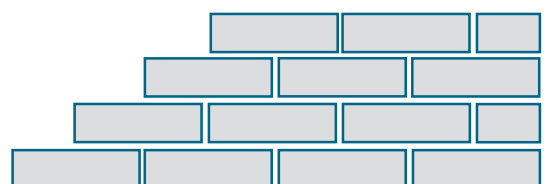

คุณเพ็ญธิดา ทิพย์โยธา ผู้อำนวยการสำนักผู้อำนวยการกลาง วช. และทีม สถ.ค.สัญจรบรรยายให้แก่คณะเจ้าหน้าที่ของ วช.

บรรยายภาคของคณะเจ้าหน้าที่ของ วช. ผู้เข้าร่วมรับฟังการชี้แจงจากทีม สถ.ค.สัญจร

ทีม สถ.ค.สัญจรได้บรรยายเกี่ยวกับภาพรวมกระบวนการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี การจัดทำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีทั้งในส่วนในเรื่องทั่วไปและเรื่องกฎหมาย สารสำคัญของหนังสือนำเสนอเรื่องเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ตัวอย่างหนังสือเสนอเรื่องที่ดี และหนังสือเสนอเรื่องของ วช. รวมทั้งได้ให้คำแนะนำประเด็นที่ควรปรับปรุงเพิ่มเติมเกี่ยวกับหนังสือเสนอเรื่องของ วช. นอกจากนี้ ได้เสนอแนะวิธีการใช้ checklist เพื่อตรวจสอบเรื่องก่อนส่งเรื่องมายัง สถ.ค. การตรวจสอบความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย รวมทั้งการจัดทำและแจ้งมติคณะรัฐมนตรี ตลอดจนการรายงานผลการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีและการติดตามการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งผู้เข้าร่วมรับฟังได้ให้ความสนใจซักถามและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ

เรื่อง การรายงานผลการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเรื่อง ภารกิจที่รัฐ/ฝ่ายบริหารต้องดำเนินการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2551 เห็นชอบให้ปรับเปลี่ยนแนวทางและรูปแบบการรายงานผลการดำเนินการในเรื่อง ภารกิจที่รัฐ/ฝ่ายบริหารต้องดำเนินการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2550 มาใช้แนวทางและรูปแบบการรายงานผลการดำเนินการตามที่คณะกรรมการกำกับและติดตามการดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายชูศักดิ์ ศิรินิล) เป็นประธานกรรมการ กำหนด

ที่มา หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0505/ว 117 ลงวันที่ 8 กรกฎาคม 2551

เรื่อง กำหนดให้สัปดาห์ที่ตรงกับวันที่ 22 มีนาคม ของทุกปี เป็น “สัปดาห์อนุรักษ์ทรัพยากรน้ำแห่งชาติ”

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2551 เห็นชอบตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กำหนดให้สัปดาห์ที่ตรงกับวันที่ 22 มีนาคม ของทุกปี เป็น “สัปดาห์อนุรักษ์ทรัพยากรน้ำแห่งชาติ” โดยถือให้วันอาทิตย์เป็นวันแรกและวันเสาร์เป็นวันสุดท้ายของสัปดาห์นั้น

ที่มา หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0505/ว 118 ลงวันที่ 9 กรกฎาคม 2551

เรื่อง การปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเรื่อง หลักเกณฑ์การรายงานการไปราชการ การไปร่วมประชุม ศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน ต่างประเทศ และการไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2551 เห็นชอบตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเสนอทั้ง 2 ข้อ ดังนี้

1. เห็นชอบหลักเกณฑ์การรายงานการไปราชการ ประชุม สัมมนา ศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย ดูงาน ณ ต่างประเทศ และการไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ดังนี้

1.1 การไปเจรจาธุรกิจและการประชุมนานาชาติ การประชุมคณะกรรมการพิเศษ หรือคณะทำงานต่าง ๆ ตลอดจนคณะกรรมการร่วมระหว่างประเทศอื่นเกี่ยวกับการบริหารและการปฏิบัติงานเฉพาะเรื่อง ให้เสนอรายงานต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัด

1.2 การเดินทางไปต่างประเทศของคณะผู้แทนของหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐและรัฐมนตรี เพื่อเจรจาหรือสันถวไมตรี ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ให้แจ้งให้กระทรวงการต่างประเทศทราบเป็นการล่วงหน้าเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของการไปเยือน รวมทั้งให้รายงานผลการดำเนินการให้กระทรวงการต่างประเทศทราบ ภายหลังการเดินทางด้วย

1.3 รัฐมนตรีที่เดินทางไปราชการต่างประเทศ เมื่อเดินทางกลับจากราชการแล้ว ให้รายงานสรุปผลการดำเนินการ รวมทั้งสถานการณ์ในประเทศดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรี สำหรับรายงานที่เกี่ยวกับการวิจัย ให้ส่งเอกสารไปให้สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติเว้นแต่ในกรณีที่เอกสารระบุชั้นความลับ ให้อยู่ในดุลพินิจของรัฐมนตรี

1.4 การเดินทางไปราชการ ประชุม สัมมนา ศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน ณ ต่างประเทศ เพื่อพัฒนาบุคลากรและ/หรือ การพัฒนางานขององค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ ให้เสนอรายงานต่อหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานต้นสังกัด ภายในระยะเวลาไม่เกิน 1 เดือน หลังจากการเดินทางกลับ

1.5 ให้ส่งรายงานการไปราชการ ประชุม สัมมนา ศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย ดูงาน ณ ต่างประเทศ และการไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ที่เกี่ยวกับการวิจัย (เว้นแต่กรณีที่เป็นเอกสาร หรือรายงานที่ระบุชั้นความลับไว้) ไปให้สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ภายในระยะเวลาไม่เกิน 1 เดือน หลังจากการเดินทางกลับ โดยให้จัดทำข้อมูลในรูปแบบเอกสาร และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ จำนวนอย่างละ 1 ชุด ตามรูปแบบและวิธีการที่สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติกำหนด

2. ให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรี วันที่ 23 มกราคม 2533 แจ้งตามนัยหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0205/ว 16 ลงวันที่ 26 มกราคม 2533 เรื่อง หลักเกณฑ์การรายงานการไปราชการ การไปร่วมประชุม ศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน ณ ต่างประเทศ และการไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

ที่มา หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0505/ว 119 ลงวันที่ 9 กรกฎาคม 2551

เรื่อง เครือข่ายภาคประชาชนเสนอรัฐบาลให้วันเข้าพรรษาเป็นวันงดดื่มสุราแห่งชาติ

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2551 ลงมติเห็นชอบการกำหนดให้ “วันเข้าพรรษา” เป็น “วันงดดื่มสุราแห่งชาติ” ตามที่รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายชูศักดิ์ ศิรินิล) เสนอ

ที่มา หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0506/ว 127 ลงวันที่ 16 กรกฎาคม 2551

เรื่อง 6 มาตรการ 6 เดือนฝ่าวิกฤตเพื่อคนไทยทุกคน

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2551 ลงมติว่า

1. เห็นชอบและอนุมัติตามที่รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง (นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ดี) เสนอทั้ง 5 ข้อ ดังนี้

1.1 เห็นชอบ 6 มาตรการ 6 เดือนฝ่าวิกฤตเพื่อคนไทยทุกคน ได้แก่ (1) ลดอัตราภาษีสรรพสามิตน้ำมัน (2) ชะลอการปรับราคาแก๊สหุงต้ม (LPG) ในภาคครัวเรือน (3) ลดค่าใช้จ่ายน้ำประปาของครัวเรือน (4) ลดค่าใช้จ่ายไฟฟ้าของครัวเรือน (5) ลดค่าใช้จ่ายเดินทางรถโดยสารประจำทาง (6) ลดค่าใช้จ่ายเดินทางโดยรถไฟชั้น 3 โดยยึดหลักการในการประหยัดพลังงาน และส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือกในภาคประชาชน ตลอดจนลดผลกระทบต่อรายได้ โดยเฉพาะในกลุ่มของประชาชนที่มีรายได้น้อย โดยมีระยะเวลาประมาณ 6 เดือน เริ่มต้นไม่เกินวันที่ 1 สิงหาคม 2551 และสิ้นสุดในวันที่ 31 มกราคม 2552

1.2 อนุมัติงบกลางรายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ในกรอบวงเงินจำนวน 3,874 ล้านบาท สำหรับอุดหนุนรัฐวิสาหกิจ ได้แก่ กปภ. ขสมก. และ รฟท. ตามวิธีดำเนินการและผลต่อรายได้ภาครัฐและเศรษฐกิจโดยรวม

1.3 เห็นชอบให้ยกเว้นไม่นำผลกระทบด้านการเงิน จากการดำเนินงานตามมาตรการดังกล่าวมาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานในปี 2551 ของหน่วยงานที่รับผิดชอบมาตรการดังกล่าวทั้งส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ

1.4 มอบหมายให้กระทรวงการคลังพิจารณาแนวทางสนับสนุนเงินกู้เพื่อเสริมสภาพคล่องในกรณีรัฐวิสาหกิจที่รับผิดชอบได้รับผลกระทบจากการดำเนินการตาม 6 มาตรการดังกล่าว

1.5 มอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงการคลัง กระทรวงพลังงาน กระทรวงมหาดไทย (กปน., กปภ., กฟผ., กฟน., กฟภ.) กระทรวงคมนาคม (ขสมก. และ รฟท.) เพื่อดำเนินการตามมาตรการดังกล่าวตามขั้นตอนของกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง และมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติติดตามความก้าวหน้าการดำเนินการมาตรการและรายงานให้คณะรัฐมนตรีด้านนโยบายเศรษฐกิจทราบต่อไป

ทั้งนี้ มาตรการลดอัตราภาษีสรรพสามิตน้ำมัน ให้เริ่มต้นตั้งแต่วันที่ 25 กรกฎาคม 2551 และสิ้นสุดวันที่ 31 มกราคม 2552 และในระหว่างนี้ให้กระทรวงพลังงานร่วมกับกระทรวงพาณิชย์และสำนักงานตำรวจแห่งชาติเร่งตรวจสอบการนำน้ำมันเชื้อเพลิงให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ก่อนวันที่ 25 กรกฎาคม 2551

อนึ่ง หลังจากวันที่ 31 มกราคม 2552 การคำนวณอัตราภาษีสรรพสามิต น้ำมันแก๊สโซฮอล์ E85 จะเป็นไปตามอัตราส่วนผสมของน้ำมันเบนซิน ส่วนมาตรการต่าง ๆ อีก 5 มาตรการนอกเหนือจากมาตรการลดอัตราภาษีสรรพสามิตน้ำมัน ให้เริ่มดำเนินการภายในวันที่ 1 สิงหาคม 2551 และสิ้นสุดวันที่ 31 มกราคม 2552

2. ให้กระทรวงพาณิชย์ประสานกับกระทรวงมหาดไทยในการดำเนินโครงการธงฟ้าราคาประหยัดในพื้นที่จังหวัดต่าง ๆ เพื่อเป็นการช่วยเหลือประชาชนที่มีรายได้น้อย

ที่มา หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0506/ว 131 ลงวันที่ 25 กรกฎาคม 2551

ร่มอัจฉริยะ

ตัวใหญ่

ใครชอบฤดูฝนบ้าง? ฤดูฝนอากาศเย็นสบาย ไม่ร้อน ประหยัดไฟฟ้าเพราะไม่ต้องเปิดเครื่องปรับอากาศ แต่หลายคนอาจไม่ชอบสภาพที่เฉอะแฉะ จะสัญจรไปทางใดก็ไม่สะดวกเพราะทัศนวิสัยไม่ดี และหากเปียกฝนยังอาจป่วยไข้ได้อีกด้วย สลค.สารฉบับนี้มีสิ่งประดิษฐ์ชิ้นใหม่ที่เหมาะกับฤดูฝนมาแนะนำ

บริษัท Ambient Devices ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้คิดค้นและพัฒนา **ร่มอัจฉริยะ หรือ Ambient Umbrella** ขึ้น โดยร่มสามารถพยากรณ์อากาศและช่วงเวลาที่จะฝนตกได้ด้วย

ต่างจากร่มธรรมดาอย่างไร?

ร่ม Ambient ไม่ใช่แค่ร่มธรรมดาที่ใช้กันแดดกันฝนเท่านั้น แต่มีลักษณะพิเศษ คือ สามารถพยากรณ์อากาศได้ล่วงหน้าถึง 12 ชั่วโมงก่อนฝนตก โดยเครื่องรับข้อมูลสัญญาณวิทยุบริเวณด้ามจับของร่ม จะทำหน้าที่รับข้อมูลข่าวสารเรื่องอากาศจากเว็บไซต์พยากรณ์อากาศ จากนั้นระบบจะทำการประมวลผลแล้วแจ้งเตือนผู้ใช้ให้ระวังฝนตกด้วยสัญญาณไฟกระพริบ (หลอดไฟ LED ที่ติดตั้งไว้บริเวณด้ามจับจะกระพริบส่งสัญญาณ) เพียงแค่ว่าร่ม Ambient ไว้ที่ประตูทางออกโดยตั้งร่มไว้ มันจะสามารถบอกได้ว่าวันนี้จะมีฝนตก จะมีหิมะตกหรือจะมีพายุ และที่สำคัญวันนี้คุณจำเป็นต้องใช้ร่มหรือไม่?

การทำงานของร่มอัจฉริยะ

บริษัท Ambient Devices เมืองเคมบริดจ์ รัฐแมสซาชูเซตส์ ประเทศสหรัฐอเมริกา ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 2001 ได้นำเทคโนโลยีผลงานการพัฒนาศูนย์ปฏิบัติการสถาบันเทคโนโลยีเอ็มไอที (MIT : Massachusetts Institute of Technology) มาทำตลาดในเชิงพาณิชย์ โดยเน้นการนำเอาบริการข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่บนอินเทอร์เน็ต มาผูกมัดกับสิ่งของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน ผลงานล่าสุดคือการพัฒนาร่มฝังเครื่องรับข้อมูลสัญญาณวิทยุที่ใช้พลังงานจากแบตเตอรี่สามารถรับข้อมูลพยากรณ์อากาศจากเว็บไซต์ Accuweather.com ผ่านเครือข่ายไร้สายของโทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งผู้ใช้ต้องจ่ายค่าธรรมเนียมในการรับข้อมูลพยากรณ์อากาศเอง หากมีการพยากรณ์ว่าฝนจะตกในอีก 12 ชั่วโมงข้างหน้า ปลายด้ามจับของร่มจะมีไฟสว่างขึ้น หากไฟเป็นสีอ่อนและมีอัตราการกะพริบช้าหมายความว่าอาจจะฝนตกเบา ๆ แต่หากสัญญาณไฟสีเข้มและมีอัตราการกะพริบเร็วหมายความว่าจะมีฝนฟ้าคะนองเกิดขึ้น การพยากรณ์จะครอบคลุมพื้นที่กว่า 150 เขตในประเทศสหรัฐอเมริกา

ร่มอัจฉริยะนับเป็นอีกหนึ่งนวัตกรรมหนึ่งที่จะสะท้อนให้เห็นถึงความพยายามที่จะคิดค้นและพัฒนาสิ่งประดิษฐ์แปลกใหม่ออกมา ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ของโลกในปัจจุบัน เพื่อให้คนเดินดินธรรมดาสามารถอาศัยอยู่บนโลกใบนี้ได้ด้วยความสะดวกสบายและน่าอยู่มากยิ่งขึ้น

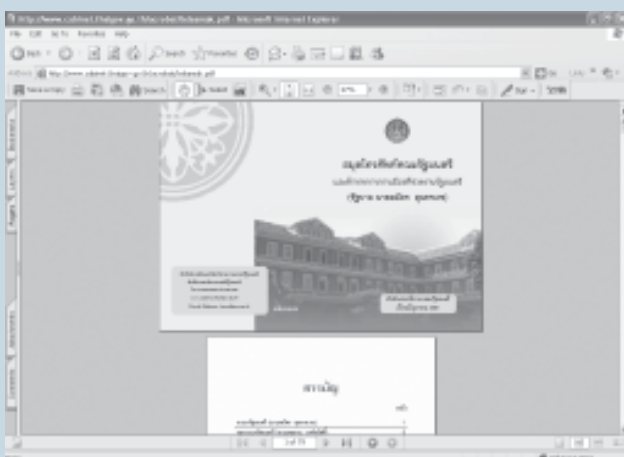
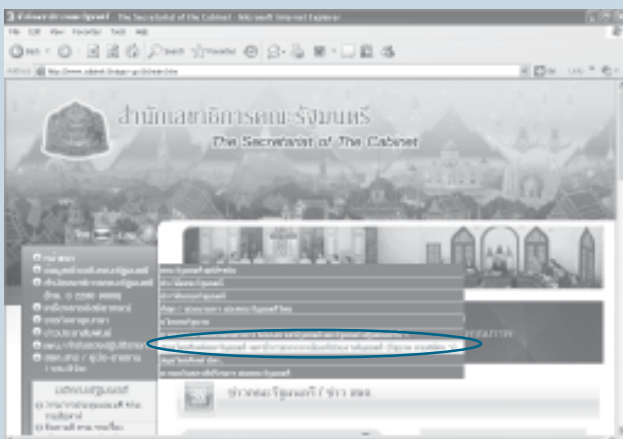
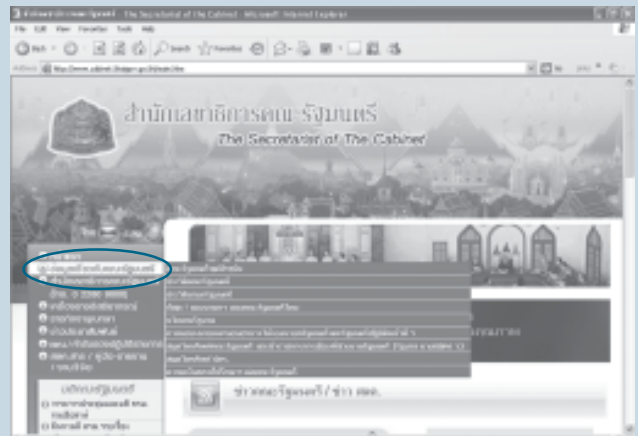

ที่มา : <http://hilight.kapook.com/view/13850>

<http://www.reuters.com/article/technologyNews/idUSN3041189020070730>

ข่าว CyberBiz

คุณเคยหรือไม่? อยากติดต่อประสานงานกับรัฐมนตรีหรือ staff ของรัฐมนตรีโดยตรง แต่ไม่รู้จะติดต่ออย่างไร? จะโทรถามศูนย์บริการสอบถามหมายเลขโทรศัพท์ทุกครั้งไปก็คงจะเสียเวลา และมีหน่วยงานใดเป็นแหล่งรวบรวมเบอร์เหล่านี้บ้าง? CABINET dot THAIGOV ฉบับนี้ ช่วยคุณได้ โดยขอแนะนำช่องทางการติดต่อเรื่องดังกล่าวข้างต้นนี้ ผ่านเว็บไซต์ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (สลค.)

สลค. ได้จัดทำสมุดโทรศัพท์คณะรัฐมนตรี และข้าราชการการเมืองที่ช่วยงานรัฐมนตรี (รัฐบาล นายสมัคร สุนทรเวช) เพื่อแจกจ่ายให้แก่ส่วนราชการ ได้ใช้งาน พร้อมนี้ยังได้ upload ข้อมูลดังกล่าว เพื่อเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ของ สลค. ด้วย หากท่านต้องการติดต่อข้าราชการการเมืองที่ช่วยงานรัฐมนตรี ท่านใด ก็สามารถค้นหาได้จากช่องทางนี้ โดยเข้าไปที่เว็บไซต์ www.cabinet.thaigov.go.th แล้วเลื่อนเมาส์ไปที่บริเวณเมนูด้านซ้าย เลือกข้อมูลเกี่ยวกับคณะรัฐมนตรีจากนั้นคลิกสมุดโทรศัพท์คณะรัฐมนตรี และข้าราชการการเมืองที่ช่วยงานรัฐมนตรี (รัฐบาล นายสมัคร สุนทรเวช) จะปรากฏสมุดโทรศัพท์ที่เป็น file pdf ให้ท่านเลือกค้นหาข้อมูลของบุคคลที่ท่านต้องการติดต่อได้ตามสะดวก

ข้อมูลในสมุดโทรศัพท์นี้ จะมีการ update ให้เป็นปัจจุบันทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงตำแหน่ง

เรื่องเล่า... ขบวนการอักษร

เรื่องจากประสบการณ์จริง

โดย นายอาลักษณ์ พงษ์อาลักษณ์

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

ฉบับที่แล้วได้พูดถึงเรื่องเครื่องหมายที่ใช้ประดับแทนเครื่องราชอิสริยาภรณ์และเหรียญราชการในโอกาสที่ไม่ได้แต่งกายเครื่องแบบเต็มยศและครึ่งยศ ซึ่งได้แก่ แพรแถบย่อของเครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่ใช้ประดับแทนเครื่องราชอิสริยาภรณ์ในโอกาสแต่งกายเครื่องแบบปกติขาว เครื่องแบบปฏิบัติราชการ หรือเครื่องแบบปฏิบัติงานอื่น ๆ และคุณสมบัติของเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ที่ใช้ประดับกับการแต่งกายด้วยชุดไทยและชุดสากล

ส่วนในฉบับนี้ นายอาลักษณ์ จะขอพูดถึงความรู้สำคัญอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการที่จะทำให้เราแต่งกายประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ได้อย่างถูกต้อง เทาที่ผ่านมา บุคคลทั่วไปส่วนใหญ่มักจะสงสัยว่า เหตุใดต้องประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันนี้ไว้สูงกว่าอันนั้น ทำไมอันนั้นต้องอยู่หน้า อันนี้ต้องอยู่หลัง บ้างก็เดากันไปต่าง ๆ นานา ซึ่งความรู้ที่นายอาลักษณ์จะเล่าสู่กันฟังในวันนี้จะสามารถตอบข้อสงสัยคับข้องใจดังกล่าวได้เป็นอย่างดี นั่นก็คือ การที่เรา ๆ ท่าน ๆ จะแต่งกายประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์โดยให้ดวงใดอยู่บนหรือล่าง ก่อนหรือหลังนั้น ขึ้นอยู่กับ “ลำดับเกียรติเครื่องราชอิสริยาภรณ์ไทย” ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีลงวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2536 ที่ได้จัดเรียงลำดับตามประเภท ตระกูล หรือชั้นตราตามลำดับ เพื่อให้ผู้ได้รับพระราชทานใช้เป็นหลักในการประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ โดยมีรายละเอียดของการเรียงลำดับ (จากลำดับเกียรติที่สูงกว่าไปยังลำดับเกียรติที่ต่ำกว่า) ดังนี้

1. เครื่องราชอิสริยาภรณ์

1.1 ราชมิตราภรณ์		
1.2 มหาจักรีบรมราชวงศ์		
1.3 นพรัตน์ราชวรภรณ์		
1.4 ปฐมจุลจอมเกล้าวิเศษ		
1.5 รัตนวราภรณ์		
1.6 ปฐมจุลจอมเกล้า		
1.7 รามาธิบดี ชั้นที่ 1 (เสนาบดี)		
1.8 มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก		
1.9 มหาวชิรมงกุฏ		
1.10 ประถมาภรณ์ช้างเผือก		
1.11 ประถมาภรณ์มงกุฎไทย		
1.12 ปฐมดิเรกคุณาภรณ์		
1.13 ทุตติยจุลจอมเกล้าวิเศษ	1.21 ตติยจุลจอมเกล้าวิเศษ	1.29 จัตุรตาภรณ์มงกุฎไทย
1.14 รามาธิบดี ชั้นที่ 2 (มหาโยธิน)	1.22 รามาธิบดี ชั้นที่ 4 (อัศวิน)	1.30 จตุตถดิเรกคุณาภรณ์
1.15 ทวีติยาภรณ์ช้างเผือก	1.23 ตริตาภรณ์ช้างเผือก	1.31 ตติยานุจุลจอมเกล้า
1.16 ทวีติยาภรณ์มงกุฎไทย	1.24 ตริตาภรณ์มงกุฎไทย	1.32 จตุตถจุลจอมเกล้า
1.17 ทุตติยดิเรกคุณาภรณ์	1.25 ตติยดิเรกคุณาภรณ์	1.33 เบญจมาภรณ์ช้างเผือก
1.18 ทุตติยจุลจอมเกล้า	1.26 รามเกียรติ์ ลูกเสือสดุดีชั้นพิเศษ	1.34 เบญจมาภรณ์มงกุฎไทย
1.19 รามาธิบดี ชั้นที่ 3 (โยธิน)	1.27 ตติยจุลจอมเกล้า	1.35 เบญจดิเรกคุณาภรณ์
1.20 วัลลภาภรณ์	1.28 จัตุรตาภรณ์ช้างเผือก	1.36 วชิรมาลา

2. เหรียญราชอิสริยาภรณ์

2.1 เหรียญบำเหน็จกล้าหาญ

- 2.1.1 เหรียญรามมาลา เข็มกล่ากลางสมร
- 2.1.2 เหรียญรามมาลา
- 2.1.3 เหรียญกล้าหาญ หรือเหรียญดุษฎีมาลา เข็มกล้าหาญ
- 2.1.4 เหรียญชัยสมรภูมิ
- 2.1.5 เหรียญพิทักษ์เสรีชน ชั้นที่ 1
- 2.1.6 เหรียญพิทักษ์เสรีชน ชั้นที่ 2 ประเภทที่ 1
- 2.1.7 เหรียญราชนิยม
- 2.1.8 เหรียญปราบฮ่อ
- 2.1.9 เหรียญงานพระราชสงครามยุโรป
- 2.1.10 เหรียญพิทักษ์รัฐธรรมนูญ
- 2.1.11 เหรียญพิทักษ์เสรีชน ชั้นที่ 2 ประเภทที่ 2
- 2.1.12 เหรียญศานติมาลา

2.2 เหรียญบำเหน็จในราชการ

- 2.2.1 เหรียญดุษฎีมาลา เข็มราชการแผ่นดิน หรือเข็มศิลปวิทยา
- 2.2.2 เหรียญช่วยราชการเขตภายใน
- 2.2.3 เหรียญราชการชายแดน
- 2.2.4 เหรียญทองช้างเผือก
- 2.2.5 เหรียญทองมงกุฎไทย
- 2.2.6 เหรียญทองดิเรกคุณาภรณ์
- 2.2.7 เหรียญเงินช้างเผือก
- 2.2.8 เหรียญเงินมงกุฎไทย
- 2.2.9 เหรียญเงินดิเรกคุณาภรณ์
- 2.2.10 เหรียญจักรมาลา หรือเหรียญ จักรพรรดิมาลา
- 2.2.11 เหรียญศารทูลมาลา
- 2.2.12 เหรียญบุษปมาลา

- 2.2.13 เหรียญลูกเสือสรรเสริญ ชั้นที่ 1
- 2.2.14 เหรียญลูกเสือสรรเสริญ ชั้นที่ 2
- 2.2.15 เหรียญลูกเสือสรรเสริญ ชั้นที่ 3
- 2.2.16 เหรียญลูกเสือสดุดี ชั้นที่ 1
- 2.2.17 เหรียญลูกเสือสดุดี ชั้นที่ 2
- 2.2.18 เหรียญลูกเสือสดุดี ชั้นที่ 3

2.3 เหรียญบำเหน็จในพระองค์พระมหากษัตริย์

- 2.3.1 เหรียญรัตนาภรณ์ รัชกาลที่ 4
- 2.3.2 เหรียญรัตนาภรณ์ รัชกาลที่ 5 หรือ เหรียญดุษฎีมาลา เข็มราชการในพระองค์
- 2.3.3 เหรียญรัตนาภรณ์ รัชกาลที่ 6
- 2.3.4 เหรียญรัตนาภรณ์ รัชกาลที่ 7
- 2.3.5 เหรียญรัตนาภรณ์ รัชกาลที่ 8
- 2.3.6 เหรียญรัตนาภรณ์ รัชกาลที่ 9
- 2.3.7 เหรียญราชรุจิ รัชกาลที่ 5
- 2.3.8 เหรียญราชรุจิ รัชกาลที่ 6
- 2.3.9 เหรียญราชรุจิ รัชกาลที่ 7
- 2.3.10 เหรียญราชรุจิ รัชกาลที่ 9

2.4 เหรียญที่พระราชทานเป็นที่ระลึก

- 2.4.1 เหรียญสตพรรษมาลา
- 2.4.2 เหรียญรัชฎาภิเศกมาลา
- 2.4.3 เหรียญประพาสมาลา
- 2.4.4 เหรียญราชินี
- 2.4.5 เหรียญทวีธาภิเศก

- 2.4.6 เหรียญรัชมงคล
- 2.4.7 เหรียญรัชมั่งคณาภิเศก
- 2.4.8 เหรียญบรมราชาภิเศก รัชกาลที่ 6
- 2.4.9 เหรียญบรมราชาภิเศก รัชกาลที่ 7
- 2.4.10 เหรียญบรมราชาภิเศก รัชกาลที่ 9
- 2.4.11 เหรียญชัย
- 2.4.12 เหรียญเฉลิมพระนคร 150 ปี
- 2.4.13 เหรียญงานฉลอง 25 พุทธศตวรรษ
- 2.4.14 เหรียญที่ระลึกในการเสด็จพระราชดำเนินเยือนสหรัฐอเมริกาและทวีปยุโรป
- 2.4.15 เหรียญรัชดาภิเศก
- 2.4.16 เหรียญที่ระลึกพระราชพิธีสถาปนาสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร
- 2.4.17 เหรียญสนองเสรีชน
- 2.4.18 เหรียญที่ระลึกพระราชพิธีสถาปนาสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
- 2.4.19 เหรียญที่ระลึกสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี
- 2.4.20 เหรียญเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระชนมายุ 50 พรรษา
- 2.4.21 เหรียญเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี พระชนมายุ 84 พรรษา
- 2.4.22 เหรียญเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหามมงคลสมัยพระราชพิธีเฉลิมพระชนมายุ 60 พรรษา
- 2.4.23 เหรียญเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหามมงคลสมัยพระราชพิธีรัชมั่งคณาภิเศก
- 2.4.24 เหรียญเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เนื่องในมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 5 รอบ
- 2.4.25 เหรียญเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหามมงคลสมัยพระราชพิธีกาญจนาภิเศก
- 2.4.26 เหรียญเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ

2.4.27 เหรียญเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ

2.4.28 เหรียญเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เนื่องในพระราชพิธีฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี

2.4.29 เหรียญกาชาดสดุดี ชั้นพิเศษ

2.4.30 เหรียญกาชาดสดุดี ชั้นที่ 1

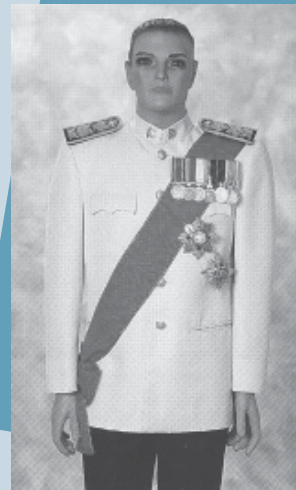
2.4.31 เหรียญกาชาดสดุดี ชั้นที่ 2

2.4.32 เหรียญกาชาดสรรเสริญ

2.4.33 เหรียญกาชาดสมนาคุณ ชั้นที่ 1

2.4.34 เหรียญกาชาดสมนาคุณ ชั้นที่ 2

2.4.35 เหรียญกาชาดสมนาคุณ ชั้นที่ 3

ทั้งหมดทั้งมวล นายอาลักษณ์ ก็ได้ประมวลนำเหรียญที่พระราชทานเป็นที่ระลึกที่ได้มีการตรากฎหมายให้จัดทำขึ้นหลังจาก พ.ศ. 2536 มาเรียบเรียงเพิ่มเติมตามลำดับเกียรติไว้ด้วยแล้ว โดยในการประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์หรือเหรียญราชอิสริยาภรณ์นั้นเครื่องราชอิสริยาภรณ์หรือเหรียญราชอิสริยาภรณ์ที่มีลำดับเกียรติสูงกว่าจะประดับไว้ด้านบนสูงกว่าเครื่องราชอิสริยาภรณ์หรือเหรียญราชอิสริยาภรณ์ที่มีลำดับเกียรติน้อยกว่า หากในกรณีนี้ประดับไว้บนแนวระนาบเดียวกันจะต้องประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์หรือเหรียญราชอิสริยาภรณ์ที่มีลำดับเกียรติสูงกว่าไว้ด้านหน้าใกล้แนวรังผึ้งก่อนเครื่องราชอิสริยาภรณ์หรือเหรียญราชอิสริยาภรณ์ที่มีลำดับเกียรติน้อยกว่าครบฉบับนี้ นายอาลักษณ์ขอจบไว้เท่านี้ก่อน พบกันใหม่ฉบับหน้าครับ

‘เมื่อวันแดดสวาว ปีวตาวเล็ดล้ำ
วัฒนธรรมผู้ไทอ ัวไหหมแพรวา
ผาเสวยภูพาน มหาลาป่าว
ไดโนเสาร์สัตว์โลกล้านปี’

ไปไหน.. ไปกัน..

ไป... จัหวัดกาฬสินธุ์

กันยัณ

ดอกมะยม
เป็นดอกไม้ประจำจัหวัด

สัญลักษณ์ประจำจัหวัด
รูปตึณชาติ ปีวน้ำสีด้า ภูเขาและเมฆ

สวัสดีท่านผู้อ่านทุกท่าน ไปไหนไปกัน ฉบับเดือนสิงหาคมนี้ ยังคงอยู่ที่
แดนดินถิ่นอีสาน ซึ่งจัหวัดที่จะขอแนะนำอีกจัหวัดหนึ่งคือ **จัหวัดกาฬสินธุ์**
ซึ่งเป็นจัหวัดที่มีความอุดมสมบูรณ์จัหวัดหนึ่งในภาคอีสาน มีหลักฐาน
ทางโบราณคดีบ่งบอกว่าเคยเป็นที่อยู่อาศัยของเผ่าละว้า ซึ่งมีความเจริญ
ทางด้านอารยธรรมอันเก่าแก่กว่า 1,600 ปี จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์
กล่าวถึงความเป็นมาของจัหวัดกาฬสินธุ์ ว่า ท้าวโสมพะมิตร ได้อพยพไพร่พล
มาจากดินแดนฝั่งซ้ายของแม่น้ำโขง มาตั้งบ้านเรือนอยู่ริมน้ำป่าว เรียกว่า
บ้านแก่งสำโรง แล้วได้เข้าเฝ้าถวายสวามิภักดิ์ต่อพระบาทสมเด็จพระพุทธ
ยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ซึ่งต่อมาได้โปรดเกล้าฯ ยกฐานะบ้านแก่งสำโรงขึ้น
เป็นเมืองในปี พ.ศ. 2336 และพระราชทานนามว่า เมืองกาฬสินธุ์ ซึ่งคำว่า
กาฬ แปลว่า ดำ และ สินธุ์ แปลว่า น้ำ กาฬสินธุ์จึงแปลว่า น้ำดำ หรือ เมืองน้ำดำ
สาเหตุที่เรียกเช่นนั้นเพราะน้ำในลำปาวนั้นใสสะอาด จนมองเห็นดินตม
ที่อยู่ด้านล่าง ที่มีสีดำสนิท จึงดูเหมือนน้ำนั้นเป็นสีดำ และจากนั้นได้โปรดเกล้าฯ
แต่งตั้งให้ท้าวโสมพะมิตรเป็น “พระยาชัยสุนทร” ครองเมืองกาฬสินธุ์เป็นคนแรกด้วย

จัหวัดกาฬสินธุ์ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 519 กิโลเมตร
สามารถเดินทางได้โดยทางรถยนต์ และรถโดยสารประจำทาง สถานที่ท่องเที่ยว
ที่น่าสนใจได้แก่ อนุสาวรีย์พระยาชัยสุนทร เชื้อนลำปาว วนอุทยานภูพระ
วนอุทยานภูแฝก พิพิธภัณฑ์แหล่งขุดค้นไดโนเสาร์ภูภุมข้าว ผาเสวย น้ำตก
ผานางคอย น้ำตกตาดทอง วัดวาอารามที่สำคัญต่าง ๆ ได้แก่ วัดโพธิ์เลาชัยราม
วัดกลาง วัดศรีบุญเรือง (วัดเหนือ) วัดอินทร์ประทานพร วัดพุทธนิมิต (ภูคำว)
เป็นต้น สำหรับของฝากของที่ระลึกที่ขึ้นชื่อได้แก่ กระเป๋าค้าไหม ผ้าไหมแพรวา
บ้านโพน และไส้กรอกปลากาฬสินธุ์ เป็นต้น

ในปีนี้จัหวัดกาฬสินธุ์จะจัดงานมหกรรมวิถีตรแพรวาราชีนแห่งใหม่
ในระหว่างวันที่ 12-15 สิงหาคม 2551 ณ บริเวณหน้าศาลากลางจัหวัดกาฬสินธุ์
โดยกิจกรรมประกอบด้วยขบวนแห่การแต่งกายด้วยผ้าพื้นเมือง การประกวด
ผ้าไหมแพรวา การแสดงแฟชั่นโชว์ผ้าไหมแพรวา การแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์
จากผ้าไหมแพรวาและสินค้าพื้นเมือง

ไปไหนไปกัน ขอลาไปก่อน พบกันใหม่ในฉบับหน้า

ที่มา : www.kalasin.go.th

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โทร. 1672

<http://th.wikipedia.org>

ประโยชน์นี้ลอยมาโดยไม่ทราบว่ามีผู้ที่เป็น
อยู่ในฐานะลูกน้องหรือหัวหน้า

แต่จะเป็นใครก็ตาม ก็น่าเห็นใจมาก ๆ
สำหรับคนที่มั่งงานค่าง จะค่างมาก ค่างน้อย
ก็ทำให้กังวลอยู่ในใจลึก ๆ ได้พอ ๆ กัน ยิ่งถ้ามอง
ไม่เห็นฝั่งว่าจะสะสมบรรดางานที่ค่างเหล่านั้น
ให้หมดไปได้เมื่อใด ก็พาให้ไม่อยากทำงานอะไร
ต่อไปเสียด้วย

ถ้าลองพิจารณาดูดี ๆ จะพบว่า การที่
ใครสักคนมั่งงานที่ต้องทำค่างอยู่มากและสะสม
ไม่เสร็จเสียทีนั้น มีปัจจัยหลายอย่างเข้ามา
เกี่ยวข้อง ตัวเราเอง คนอื่น และอาจมีเงื่อนไข
ภายนอกอื่นที่มีส่วน แต่ในที่นี้จะขอเสนอ
เฉพาะเหตุที่มาจากตัวเราเองและคนอื่น
ในสองบทบาทคือ ในฐานะที่เป็นลูกน้องหรือ
ผู้ใต้บังคับบัญชา และในฐานะที่เป็นหัวหน้าหรือ
ผู้บังคับบัญชา

ก่อนอื่นขอเรียนว่าประเด็นทั้งหลายต่อไปนี้
บางส่วนได้เคยนำมาเสนอให้พิจารณากันบ้างแล้ว
ในคอลัมน์นี้เวลาที่กล่าวถึงหัวข้อต่าง ๆ เพราะ
สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการทำงาน รวมทั้งพฤติกรรม
ของเราทั้งหลายนั้น เวลาที่เกิดปัญหาหรือ
ข้อขัดข้องต่าง ๆ ขึ้นมา ก็หนีไม่พ้นที่จะมีสาเหตุหนึ่ง
มาจากการมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่าง
คนที่อยู่ในหน่วยงานหรือองค์กรนั่นเอง

ในฐานะของผู้ที่เป็นลูกน้อง

เราเป็นลูกน้อง เวลาที่เรามั่งงานค่างหลายชิ้น ถูกทวงแล้วทวงอีกทุกวัน
อึดอัดจิตใจนั้นย่อมต้องเกิดขึ้นแน่ ๆ แต่ที่สำคัญคือ คงต้องนั่งคิดดี ๆ โดยทำใจ
ตัวเองให้เป็นกลาง ไม่เข้าข้างตัวเอง แล้วเราจะพบว่า การกระทำหรือพฤติกรรม
ในการทำงานของเราต่อไปนี้ ทำให้เรามั่งงานค่างเยอะแยะ

1. ขี้เกียจทำ

ที่นำเรื่องนี้ขึ้นมาเป็นข้อแรกเพราะเห็นว่าเป็นโทษสมบัติพื้นฐาน
ที่ทำให้คนเราทำอะไรไม่ค่อยเสร็จ และเมื่อพูดถึงความขี้เกียจก็จะเลยไปถึงเรื่อง
ของความไม่มีวินัยในตัวเอง บังคับใจตัวเองให้มั่งงานค่างมาทำงานให้แล้วเสร็จ
ไม่ได้ บางเวลาคิดได้ก็จะพึดทำ แต่สักพักก็จะรามือวางทิ้ง แล้วไปทำอย่างอื่น
ที่ไม่ใช่งาน เพราะฉะนั้น รับรองได้ว่างานที่งานที่ได้รับมอบหมายมาจะถูกนำมา
สุ่ม ๆ ไว้ แล้วค่อยละเลียดทำตามเวลาที่ตัวเองนึกอยากจะทำ ถ้าหน่วยงานนั้น
มีระบบการติดตามงานไม่ดีก็จะมีปัญหาแน่นอน

2. ไม่รู้แล้วไม่ถาม

ลักษณะนี้เมื่อรับมอบงานมาแล้ว นึกไม่ออกว่าเขาให้ทำอะไรกันแน่
หรือบางทีก็รู้ว่าต้องทำให้ได้ผลลัพธ์อะไร แต่ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร แล้วก็ไม่ได้
จะถามหัวหน้าหรือคนที่รู้ด้วย ผลก็คือใกล้เวลาส่งงานก็ยังไม่ได้เริ่มทำอะไร
จนตัวเข้าก็ทำไปตามความคิดของตัวเอง ถ้าถูกก็ดีไป ถ้าผิดก็ต้องรื้อกันใหม่
วันที่เขาให้หรือนั่นก็พอดีมั่งงานขึ้นใหม่เข้ามาอีกแล้ว สรุปงานที่ควรเสร็จ
แล้วจบไปได้ก็ยังไม่เสร็จ ค้างอยู่และต้องมาใช้เวลาร่วมกันกับการทำงานชิ้นใหม่
ด้วย ถ้าเป็นแบบนี้สักพักก็จะเกิดการทับถมของงานในคน ๆ หนึ่ง

3. บริหารเวลาไม่ดี

เรื่องนี้เคยเขียนแทรกมาบ้างแล้วในเรื่องก่อน ๆ ที่ไม่ได้ใช้ชื่อตามหัวข้อนี้
ตรง ๆ อย่างเช่นการไม่รู้จักความเร่งด่วนของงานแต่ละชิ้นซึ่งทำให้เราจัดลำดับ
ความสำคัญของงานที่จะทำก่อนทำหลังไม่ได้ ในความเป็นจริงไม่มีใครมาล่วงรู้ด้วย
กับเราว่า เราจัดลำดับงานใดเมื่อใด แต่จะมารู้ก็ตอนที่ผลออกมาว่างานที่ควร
จะเสร็จไม่เสร็จตามเวลา แล้วก็จะมีโทษซึ่งกันและกัน คือหัวหน้าก็โมโหที่งาน
ไม่เสร็จ ลูกน้องก็โมโหที่อุดล่าช้าแล้ว ก็มันไม่เสร็จจริง ๆ จะให้ทำอย่างไร
จะมาโมโหให้เสียขวัญกำลังใจทำไม แต่แน่นอนว่างานที่ไม่เสร็จนั้นก็ถูกเลื่อน
ไปใช้เวลาที่ควรจะทำงานชิ้นใหม่นั้นเอง เรื่องของการบริหารเวลา “ไม่ดี” หรือ
อาจจะบอกว่า “ไม่เป็น” นั้น จะหมายรวมถึงการใช้เวลาของตัวเองอย่างไม่เหมาะสม
สอดคล้องกับธรรมชาติของตัวเองด้วย

ความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ที่ปรากฏในคอลัมน์นี้
เกิดจากคำถามที่ผู้อ่านตั้งขึ้น จึงพร้อมที่จะรับการโต้แย้ง
ในทุกประเด็น หากผู้อ่านมีฉันทะที่จะรังสรรค์ความคิด
ร่วมกัน เพื่อจุดประกาย “ความหวัง” ให้แก่ผู้อื่น รวมทั้ง
แก่ตัวเองด้วย ที่บางครั้งอาจ “เสียหลัก” ได้เหมือนกัน

4. ปฏิเสธไม่เป็น

คงยากที่จะบอกให้ลูกน้องรู้จักปฏิเสธหัวหน้าบ้าง ถ้าการปฏิเสธในที่นี้หมายถึงการไม่ยอมรับงาน เพราะคงไม่มีใครอยากหมดอนาคตเพราะการพูดเช่นนั้น

อย่างไรก็ตาม ส่วนตัวผู้เขียนเองกลับเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องปกติที่ลูกน้องกับหัวหน้าควรจะพูดคุยกันได้อย่างตรงไปตรงมาบนพื้นฐานของการใช้เหตุผล เช่น ขณะนี้มีงานที่ล้นมืออยู่จำนวนมากแล้ว ถ้าจะให้ทำอีกก็ได้แต่อาจจะเสร็จไม่ทันเวลาหรือต้องใช้เวลานาน หรืองานที่มอบมาให้มันตั้งแต่ทำงานมายังไม่เคยได้ยินเลยว่าคืออะไร เป็นอย่างไร ถ้าจะให้ทำก็ได้ก็กินนั่นแหละแต่ต้องขอเวลาศึกษาคูก่อน หากได้บอกเงื่อนไขทั้งหลายเหล่านี้แล้วเรายังเป็นผู้โชคริที่ได้รับมอบหมายให้ทำงานนั้นอยู่ ก็ถือว่าต้องทำและหัวหน้าเองก็ต้องยอมรับผลที่จะเกิดขึ้นตามมาด้วย

ทั้งนี้ทั้งนั้นจะพบว่ามีคนอยู่ประเภทหนึ่งที่ทำงานแบบต้องการเอาใจทุกคน ไม่ว่าใครจะให้ทำอะไรงานเล็กงานใหญ่ก็รับหมด ไม่ใช่เป็นเพราะปฏิเสธไม่เป็น แต่เพราะอยากเป็นที่ต้องการของคนอื่น อยากให้ตัวเองมีค่า หรือไม่บางคนก็เลยเกิดไปจนถึงมีวาระซ่อนเร้นที่มีพฤติกรรมการทำงานแบบนั้น ซึ่งถ้าเจ้าตัวบริหารจัดการเวลาของตัวเองไม่ได้ ก็จะมีงานค้างอยู่ที่คนประเภทนี้อยู่เสมอ ๆ หากเราเป็นแบบที่ว่านี้ก็อาจจะต้องคิดทบทวนใหม่ว่าการมีพฤติกรรมที่เกินพอดีของเราจะส่งผลกระทบเป็นผลเสียต่องานหรือไม่

จะปฏิเสธยังไงดีนะ

สิ่งหนึ่งที่ต้องแยก

ความต่างให้ได้คือ

“การมอบหมายงานใหม่ ๆ
แปลก ๆ ให้ลูกน้องทำ
เพื่อที่จะพัฒนาลูกน้อง
กับการมอบหมายงานให้
แบบผิดฝาผิดตัว”

ในฐานะของผู้ที่เป็นหัวหน้า

ไม่น่าเชื่อว่าส่วนหนึ่งที่ทำให้ลูกน้องบางคนหรือหลายคนกลายเป็นคนที่มีงานค้างมากมายก็คือพฤติกรรมการทำงานของคนที่เป็นหัวหน้าที่เอง

1. **มอบหมายงานไม่ถูกคน** เรื่องนี้พูดกันบ่อยและเป็นที่เข้าใจกันดี เป็นที่ยอมรับว่าถ้ามอบหมายงานไม่เหมาะสมกับคนทำจะทำให้งานไม่บรรลุผลสำเร็จ หรืองานออกมาไม่มีประสิทธิภาพ แต่ดูเหมือนว่าการยอมรับความจริงในข้อนี้ถึงเวลาปฏิบัติจริง ๆ บรรดาหัวหน้าหรือแม้แต่ผู้บริหารทั้งหลายกลับไม่ได้คิดถึงหรือให้ความสำคัญอย่างจริงจังนัก

สิ่งหนึ่งที่ต้องแยกความต่างให้ได้คือการมอบหมายงานใหม่ ๆ แปลก ๆ ให้ลูกน้องทำเพื่อที่จะพัฒนาลูกน้อง กับการมอบหมายงานให้แบบผิดฝาผิดตัว ถ้าคนมอบงานสับสนระหว่างสองลักษณะนี้จะทำให้ออกจากจะได้ผลงานที่ดีแล้วยังทำให้ระบบงานทั่วไปเกิดความสับสนด้วย อีกทั้งยังเป็นการส่งสัญญาณให้ลูกน้องเข้าใจว่าหัวหน้าบริหารงานตามอารมณ์และความรู้สึกของตัวเอง (สั้น ๆ คือ สั่งงานตามอารมณ์ซึ่งเป็นการทำตามใจตัวเองอย่างไม่มีหลักการ)

เมื่อมอบหมายงานไม่เหมาะสมกับคนย่อมเป็นปัญหาของลูกน้องคนนั้นแน่ ๆ ยิ่งถ้าเป็นลูกน้องที่เข้าข่ายมีพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างที่กล่าวมาในตอนต้น ผลก็คือ ทำให้ลูกน้องคนนั้นมึนงงค้างคา

2. มอบงานโดยสั่งการไม่ชัดเจน และหรือไม่ได้ให้แนวทาง

การสั่งการไม่ชัดเจนเป็นปัญหามาก โดยเฉพาะถ้าเกิดเพราะหัวหน้าเอง ก็ไม่รู้ว่าจะให้ทำอะไรกันแน่ หรือต้องการอะไร หรือจะเพราะวิธีการสั่งการที่ไม่ชัดเจน อะไรก็แล้วแต่ล้วนทำให้ลูกน้องมีโอกาสเบลอตามไปด้วย รับคำสั่งที่ไม่ชัดไปทำ ทำออกมานำเสนอ หัวหน้าบอกไม่ใช่อย่างนั้นแต่ก็ยังบอกไม่ได้ว่า จะต้องเป็นอย่างไร แก่กลับไปกลับมาหลายรอบ งานลักษณะนี้ค่างแน่นอน (ทำให้รู้สึกเบื่อซ้ำซาก!)

ส่วนงานบางอย่างที่เป็นแนวคิดใหม่ หรือต้องการให้ผลออกมาชัดเจน หากหัวหน้าไม่ชี้แจงหรือแนะแนวทางการทำก็อาจจะทำให้งานนั้นกลายเป็นงานค้างของลูกน้องเพราะคิดไม่ออกและไม่กล้าถามดังที่กล่าวมาข้างต้น

3. มอบหมายงานให้โดยไม่รู้วาลูกน้องตัวเองมีงานอะไรอยู่แล้วบ้าง

ข้อนี้เป็นปัญหาของลูกน้องมากไม่แพ้ข้ออื่น ๆ โดยเฉพาะปัจจุบันที่การทำงานเน้นการเป็นทีมที่ประกอบด้วยบุคลากรจากหลากหลายหน่วยมาร่วมกันทำ บางคนไปร่วมเป็นกรรมการหรือคณะทำงานในเรื่องต่าง ๆ หลายคณะมาก อาจเป็นเรื่องจำเป็นที่หัวหน้าต้องมีข้อมูลเรื่องเหล่านี้ของลูกน้อง เพราะมีฉะนั้นแล้วจะทำให้ปริมาณงานของบางคนล้นมือ ทั้งงานที่ตัวเองต้องรับผิดชอบโดยตรงตามหน้าที่ของตำแหน่งกับงานที่ต้องเข้าไปร่วมเป็นทีมกับคนอื่น ๆ ทั้บดมมาก ๆ แบ่งเวลาไม่เป็นแล้วยังเจอหัวหน้าที่เป็นอย่างข้อที่ 1 ข้อที่ 2 ด้วย ค่างแน ๆ

4. หัวหน้ารอนานเรื่องอย่างเดียว

เป็นอีกเรื่องที่ไม่น่าเชื่อว่าสมัยนี้ยังมีหัวหน้าส่วนหนึ่งที่นั่งรอนานงานลูกน้องอย่างเดียวโดยตัวเองไม่คิดว่าจะเข้าไปร่วมทำหรือแบ่งเบาภาระงานอะไรเลย หัวหน้าบางคนถึงกับทำงานไม่เป็นต้องรอให้ลูกน้องทำให้ ปัญหาอยู่ตรงที่ถ้ามีงานที่ต้องทำมาก ลูกน้องก็จะหนักมาก การ “หนักมาก” ของลูกน้องนั้นก็คือมีงานอยู่ในมือมาก ถ้าไม่เรียกว่าทำให้งานค้างก็อาจพูดอีกอย่างว่าทำให้งานหลายอย่าง ที่ควรจะเสร็จเร็วกว่านี้กลับต้องล่าช้าออกไป

อย่างไรก็ตาม ประเด็นนี้ก็เช่นเดียวกับข้อ 1 ที่หัวหน้าต้องแยกความต่างให้ออกในการเข้าไปช่วยลูกน้องทำงานว่า อย่งไรคือการเข้าไปช่วยแบ่งเบา งานของลูกน้อง และอย่างไรคือการเข้าไปทำให้การทำงานของลูกน้องสับสน เพราะสุดท้ายไม่ว่าใครจะทำอะไรเมื่อไหร่เพียงใด ความพอดีจึงเป็นเรื่องที่ทำให้การเข้าไปเกี่ยวข้องกับการทำงานของลูกน้องนำไปสู่การได้ผลงานที่ดี

5. การไม่ตัดสินใจ

หัวหน้าแต่ละลำดับชั้นจะมีระดับของการตัดสินใจไม่เท่ากัน แต่ที่แน่ ๆ คือ ต้องตัดสินใจ ในที่นี้เราจะจะไม่ล่งเลยไปในประเด็นว่าทำไมหัวหน้าบางคนจึงนิยมที่จะ “ไม่ตัดสินใจ” เพราะถาล่งเลยไปถึงประเด็นนั้นจะมีเรื่องที่ต้องพูดถึงหรือเขียนหนังสือได้เป็นเล่มๆ เหมือนที่เราเห็นวางขายอยู่มากมาย

ปัญหาการไม่ตัดสินใจของหัวหน้า (ไม่ว่าจะระดับใดก็ตาม) ก็คือทำให้เรื่องที่จะดำเนินไปได้ตามระบบปกติต้องหยุดชะงัก การหยุดชะงักของบางงานอาจส่งผลกระทบต่ออีกหลายงาน แต่ที่เกิขึ้นทันทีก็คือ ทำให้งานชิ้นนั้นกลายเป็นงานค้างของลูกน้อง และตราบดีที่ยังไม่มีการตัดสินใจก็จะมีแต่ความกังวล ถ้าเราสามารถที่จะตระหนักและเข้าใจว่าทุกสิ่งทุกอย่างมีเวลาที่เหมาะสมสำหรับสิ่งนั้น เราจะเข้าใจความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องตัดสินใจให้สอดคล้องกับเวลาและสถานการณ์ได้

6. ขยับประชุม

ความจริงการประชุมเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้การทำงานขององค์กรมีประสิทธิภาพเพราะเป็นเวทีที่จะถ่ายทอดนโยบาย แนวทาง ทิศทางขององค์กรของหน่วยงานให้คนในองค์กร/หน่วยงานได้รับรู้ เป็นเวทีของการแสวงหาคำตอบในปัญหาที่เกิดจากการทำงาน และเป็นอีกหลาย ๆ อย่างที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงาน แต่ขณะเดียวกัน ไม่มีอะไรที่สามารถ “ฆ่า” เวลาได้ดีเท่ากับการประชุมที่ไม่มีประสิทธิภาพ หัวหน้าหลายคนชอบที่จะเรียกประชุมลูกน้องบ่อย ๆ บ่อยจนลูกน้องไม่มีเวลาทำงาน เช่น

ช่วงเช้าส่งงานลูกน้องแล้วขอให้เสร็จภายในเย็นวันนั้น แต่ช่วงบ่ายกลับเรียกลูกน้องประชุมเพื่อจะร่วมกันพิจารณาการจัดงานที่มีขึ้นในอีก 3 เดือนข้างหน้า อะไรทำนองนี้เป็นต้น ตัวอย่างนี้มีอยู่จริง และแสดงให้เห็นถึงความไม่สอดคล้องเชื่อมโยงกันของระบบความคิดของหัวหน้าที่มีต่อการทำงานของผู้อื่น หรือ

หลายคนที่ใช้เวลาไปร่วมประชุมจนไม่มีเวลาทำงาน หรือมีเวลาทำงานก็ต่อเมื่อเลยหลังเวลาเลิกงานปกติไปแล้ว และเวลาแบบนั้นหากมีเรื่องที่จะต้องทำงานกับหน่วยงานอื่นเกี่ยวกับงานที่ตัวเองทำก็ทำไม่ได้เพราะเป็นเวลาที่เลิกงานแล้ว

อะไร ๆ ทำนองนี้ที่มีส่วนทำให้เวลาที่จะทำงานน้อยลง เราคงไม่ได้หมายความว่าในการทำงานไม่ควรมีการประชุมหรือกันเลย แต่สิ่งที่หัวหน้าควรจะทำให้มีความสำคัญก็คือ การเรียกประชุมในเวลาที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงเวลาของลูกน้องด้วย และดำเนินการประชุมอย่างมีประสิทธิภาพ

ทั้งหมดที่น่าเสนอนี้ก็ในมุมมองของทั้งสองฝ่ายว่ามีส่วนทำให้เกิดภาวะ “งานค้าง” ด้วยกัน ถ้าคิดให้ละเอียดอาจจะพบสาเหตุที่ทำให้งานค้างที่เกิดจากแต่ละฝ่ายหลายประเด็นมากกว่านี้

โดยส่วนใหญ่ฝ่ายที่จะเครียดมากกว่าคือลูกน้อง (ซึ่งอยู่ในฐานะที่ทำอะไรไม่ได้มากไปกว่าหน้ามือควมวด) และฝ่ายที่จะแก้ไขปัญหานี้ได้จริง ๆ คือหัวหน้า

จำได้เวลาที่มีการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อจะขึ้นไปดำรงตำแหน่งที่มีลักษณะงานที่ต้องเป็นหัวหน้าหรือผู้บังคับบัญชา มักจะมีคำถามข้อหนึ่งเสมอว่า อะไรคือคุณธรรมของผู้ที่เป็นหัวหน้าหรือผู้บังคับบัญชา แล้วก็จะมีการท่องไปตอบถูกกันเสมอว่าคือ พรหมวิหาร ได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา และอุเบกขา

ก็ไม่ทราบเหมือนกันว่าเวลาที่เราได้ขึ้นไปเป็นหัวหน้าจริง ๆ แล้ว คุณธรรมเหล่านี้จะแสดงออกมาโดยวิธีใด

แต่ต่อหัวข้อเรื่องครั้งนี้ ถ้าเป็นความทุกข์ประการหนึ่งของคนที่เป็ลูกน้อง ก็อาจจะต้องขอให้ท่านที่เป็นหัวหน้าหรือผู้บังคับบัญชาคนทั้งหลายกรุณาแสดงความเมตตาและกรุณาด้วย

ฉบับที่แล้วทั้งทำว่า ใครคิดว่าหัวหน้าไม่สำคัญ

ฉบับนี้จะเรียนว่า สำหรับเรื่องนี้หัวหน้าสำคัญแน่นอน

เรื่องประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา ที่สำคัญ*

เรื่อง พระราชกฤษฎีกาให้นำราคาปานกลางของที่ดินที่ใช้อยู่ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ประจำปี พ.ศ. 2521 ถึง พ.ศ. 2524 มาใช้ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่สำหรับปี พ.ศ. 2551 พ.ศ. 2551

กำหนดให้นำราคาปานกลางของที่ดินที่ใช้อยู่ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ประจำปี พ.ศ. 2521 ถึง พ.ศ. 2524 ซึ่งใช้ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่สำหรับปี พ.ศ. 2550 มาใช้ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่สำหรับปี พ.ศ. 2551

เล่ม 125 ตอนที่ 81 ก วันที่ 20 มิถุนายน 2551 หน้า 1

เรื่อง พระราชกฤษฎีกาปิดประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา พ.ศ. 2551

ปิดประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา พ.ศ. 2551 ตั้งแต่วันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2551

เล่ม 125 ตอนที่ 83 ก วันที่ 27 มิถุนายน 2551 หน้า 8

เรื่อง กฎกระทรวงกำหนดการขยายระยะเวลาการใช้อยู่บังคับผังเมืองรวม (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2551

ขยายระยะเวลาการใช้อยู่บังคับกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจำนวน 12 ฉบับต่อไปอีกหนึ่งปี

เล่ม 125 ตอนที่ 75 ก วันที่ 5 มิถุนายน 2551 หน้า 1

เรื่อง ระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์การอุทธรณ์คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในกรณีมีพยานหลักฐานใหม่ซึ่งอาจทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ พ.ศ. 2551

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 278 วรรคสาม บัญญัติให้ผู้ต้องคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอาจยื่นอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่คำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในกรณีที่ผู้ต้องคำพิพากษามีพยานหลักฐานใหม่ซึ่งอาจทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ จึงกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเรื่องดังกล่าว

เล่ม 125 ตอนที่ 83 ก วันที่ 27 มิถุนายน 2551 หน้า 9

เรื่อง ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยการใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยการยึด หรืออายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สิน ตามมาตรา 57 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 พ.ศ. 2551

กำหนดหลักเกณฑ์บังคับทางปกครองโดยการยึดหรืออายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ที่กระทำผิดตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

เล่ม 125 ตอนพิเศษ 90 ง วันที่ 2 มิถุนายน 2551 หน้า 8

* ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ www.ratchakitcha.soc.go.th

เรื่อง ประกาศสำนักงานศาลปกครอง เรื่อง ศาลปกครองพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนกฎ (คดีหมายเลขแดงที่ พ. 30/2551)

พิพากษาให้เพิกถอนประกาศสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ลงวันที่ 19 พฤศจิกายน 2546 เรื่อง การกำหนดราคาอ้อยขั้นสุดท้ายและผลตอบแทนการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายขั้นสุดท้ายฤดูกาลผลิตปี 2544/2545 โดยให้การเพิกถอนมีผลตั้งแต่วันที่ 3 ธันวาคม 2546 ซึ่งเป็นวันที่มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

เล่ม 125 ตอนที่ 75 ก วันที่ 5 มิถุนายน 2551 หน้า 6

เรื่อง ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง รัฐมนตรีลาออก

นายสุธา ชันแสง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้ขอลาออกจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่ 8 พฤษภาคม 2551

เล่ม 125 ตอนพิเศษ 98 ง วันที่ 12 มิถุนายน 2551 หน้า 1

เรื่อง ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง รัฐมนตรีลาออก

นายจักรภพ เพ็ญแข รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ได้ขอลาออกจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่ 9 มิถุนายน 2551

เล่ม 125 ตอนพิเศษ 99 ง วันที่ 13 มิถุนายน 2551 หน้า 1

เรื่อง ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง พระราชทานเหรียญจักรมาลาและเหรียญจักรพรรดิมาลา (สำนักนายกรัฐมนตรี)

ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานเหรียญจักรมาลา จำนวน 7,631 ราย และเหรียญจักรพรรดิมาลา จำนวน 36,240 ราย เนื่องในโอกาสพระราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษาวันที่ 5 ธันวาคม 2550 รวมทั้งสิ้น 43,871 ราย

เล่ม 125 ตอนที่ 13 ข เล่มที่ 015/1 วันที่ 25 มิถุนายน 2551 หน้า 2

เรื่อง ประกาศแต่งตั้งประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

แต่งตั้งประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ตามคำแนะนำของวุฒิสภา รวม 9 คน

เล่ม 125 ตอนพิเศษ 108 ง วันที่ 27 มิถุนายน 2551 หน้า 1

เรื่อง คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ คำวินิจฉัยที่ 2/2551

เรื่อง ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 141

เล่ม 125 ตอน 74 ก วันที่ 2 มิถุนายน 2551 หน้า 1

เรื่อง คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ คำวินิจฉัยที่ 3/2551

เรื่อง ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 141

เล่ม 125 ตอนที่ 77 ก วันที่ 9 มิถุนายน 2551 หน้า 1

เรื่อง คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ คำวินิจฉัยที่ 4/2551

เรื่อง ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 141

เล่ม 125 ตอนที่ 79 ก วันที่ 13 มิถุนายน 2551 หน้า 1

World Traveler

การปกครองท้องถิ่น

ของ

ฝรั่งเศส★

คอลัมน์ประจำที่ชวนติดตามของ สลค.สารคอลัมน์หนึ่งคือท้องถิ่นควรรู้ ซึ่งได้นำเสนอเรื่องราวที่น่าสนใจเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นของไทย ท่องต่างแดนฉบับนี้เลยจะชวนผู้อ่านไปรู้จักกับการปกครองท้องถิ่นของประเทศอย่างฝรั่งเศสบ้าง เพื่อผู้อ่านจะได้นำไปเปรียบเทียบกับ การปกครองท้องถิ่นของไทย

สาธารณรัฐฝรั่งเศสแบ่งการบริหารราชการแผ่นดินออกเป็น 3 ส่วนคือ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น โดยส่วนกลางจะมีประธานาธิบดีซึ่งถือเป็นประมุขสูงสุดของฝ่ายบริหาร และมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน และมีนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นหัวหน้าพรรคการเมืองที่มีเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎรเป็นหัวหน้าคณะรัฐมนตรี สำหรับการปกครองส่วนภูมิภาคแบ่งเป็นจังหวัด และในแต่ละจังหวัดแบ่งเป็นอำเภอ โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัด (Préfet) เป็นผู้ปกครองสูงสุดของจังหวัดซึ่งเป็นข้าราชการสังกัดกระทรวงมหาดไทย และได้รับการแต่งตั้งโดยคณะรัฐมนตรี

สำหรับการปกครองส่วนท้องถิ่นแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1. เทศบาล (Commune)

เทศบาลเป็นการปกครองที่เล็กที่สุดและเก่าแก่ที่สุด โดยในสมัยศตวรรษที่ 12 มีการรวมกลุ่มของประชาชน โดยเรียกว่า commune ขึ้นเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของตนเองและชุมชน ต่อมาเมื่อมีการปฏิวัติฝรั่งเศส ซึ่งเป็นเหตุการณ์สำคัญที่ทำให้เกิดการกระจายอำนาจของรัฐขึ้น ทำให้มีการออกกฎหมายให้มีเทศบาล ในปี พ.ศ. 2332 ปัจจุบันฝรั่งเศสมีเทศบาลประมาณ 36,763 แห่ง องค์การบริหารเทศบาลของฝรั่งเศส เรียกว่า Conseil Municipal ได้รับการเลือกตั้งโดยตรงทุก 6 ปี และคณะกรรมการเทศบาลจะเลือกสมาชิกของคณะกรรมการ 1 คน ทำหน้าที่นายกเทศมนตรี (Maire)

นายกเทศมนตรีมีอำนาจในการบริหารภายในเทศบาล รวมทั้งเป็นตัวแทนของรัฐในการจัดทำนิติกรรมของรัฐ จัดทะเบียนต่าง ๆ รักษาความสงบ จัดการเลือกตั้งภายใน รวมทั้งจัดทำประกาศต่าง ๆ ของรัฐ นอกจากนี้ นายกเทศมนตรียังทำหน้าที่ในการบริหารงบประมาณของเทศบาล และงานในความรับผิดชอบของเทศบาลนั้น ๆ อาทิ โรงเรียน รถรับ-ส่งนักเรียน การกำจัดขยะสาธารณสุขปศุสัตว์ ถนนหนทางภายในเทศบาล และการวางผังเมือง

★ ข้อมูลจากรายงานการศึกษาโครงการศึกษาเปรียบเทียบระบบงานสนับสนุนการทำงานของคณะรัฐมนตรีไทยกับต่างประเทศ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รศ. ดร.นันทวัฒน์ บรมานันท์ (2544), การปกครองท้องถิ่นฝรั่งเศส, สถาบันนโยบายศึกษา: กรุงเทพฯ

2. การบริหารส่วนจังหวัด (Department)

การบริหารส่วนจังหวัดจัดตั้งขึ้นภายหลังการปฏิวัติฝรั่งเศส เมื่อปี พ.ศ. 2332 โดยถือหลักการว่า การเดินทางโดยใช้ม้าเป็นพาหนะจากจุดใด ๆ ก็ตามในแต่ละจังหวัดไปยังศาลากลางจังหวัด ต้องสามารถไป-กลับได้ภายในช่วงพระอาทิตย์ขึ้นและตก ปัจจุบันฝรั่งเศสมีจังหวัด 100 แห่ง องค์การบริหารส่วนจังหวัด เรียกว่า Conseil Général มีการเลือกตั้งโดยตรงทุก 6 ปี และองค์การบริหารส่วนจังหวัดนี้จะเลือกประธานเพื่อทำหน้าที่บริหาร โดยจะต้องเป็นผู้เตรียมการ และดำเนินการประชุมขององค์การบริหารส่วนจังหวัด บริหารงบประมาณ และบุคลากร โดยหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่สำคัญ ๆ ได้แก่ การดำเนินการของวิทยาลัยจังหวัด การจัดการขนส่งภายใน การจัดการท้องถิ่น เป็นต้น

อย่างไรก็ตามเนื่องจากฝรั่งเศสยังคงเป็นประเทศที่มีการปกครองแบบรวมศูนย์อำนาจเข้าสู่ส่วนกลางมากพอสมควร จึงยังคงมีนโยบายในการให้รัฐบาลกลางมีส่วนเข้าไปกำกับดูแลการบริหารงานของส่วนท้องถิ่นควบคู่กัน โดยผู้ว่าราชการจังหวัดจะทำหน้าที่บริหารงานในส่วนของความรับผิดชอบของรัฐในจังหวัดนั้น ๆ อาทิ การรักษาความสงบภายใน การจัดการเลือกตั้ง การให้ความช่วยเหลือในกรณีเกิดภัยพิบัติ รวมทั้งทำหน้าที่ในการประสานงานระหว่างรัฐบาลกลางกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด

3. การบริหารส่วนภาคหรือมณฑล (Région)

การบริหารส่วนภาคหรือมณฑล เป็นการปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกิดขึ้นล่าสุด ตามนโยบายกระจายอำนาจเมื่อปี พ.ศ. 2525 เป็นการรวมหลายจังหวัดเข้าด้วยกัน โดยให้จังหวัดที่ใหญ่ที่สุดเป็นที่ตั้งของภาค และผู้ว่าราชการในจังหวัดนั้นเป็นผู้ว่าราชการภาคด้วย องค์การบริหารภาค เรียกว่า Conseil Régional มีการเลือกตั้งโดยตรงทุก 6 ปี และองค์การบริหารภาคนี้จะเลือกประธานเพื่อทำหน้าที่บริหาร โดยจะต้องเป็นผู้เตรียมการ และดำเนินการประชุมขององค์การบริหารภาค ตลอดจนบริหารงบประมาณ และบุคลากรภายในภาค ปัจจุบันฝรั่งเศสมี 26 ภาค

การปกครองส่วนท้องถิ่นของฝรั่งเศสเมื่อเปรียบเทียบกับของไทยจะพบว่ามีส่วนที่คล้ายกันคือการปกครองในรูปแบบเทศบาล และการปกครองส่วนจังหวัด แต่ประเทศไทยยังไม่มีการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบภาคหรือมณฑล สำหรับท้องถิ่นแดนฉบับหน้าจะเป็นเรื่องใดนั้น โปรดติดตาม

การปฏิวัติฝรั่งเศส เกิดขึ้นระหว่างปี พ.ศ. 2332-2342 ซึ่งเป็นการปฏิวัติที่โค่นล้มอำนาจการปกครองของกษัตริย์ในระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ และสถาปนากการปกครองแบบสาธารณรัฐขึ้นแทน (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้จาก th.wikipedia.org/wiki/การปฏิวัติฝรั่งเศส)

ประเทศฝรั่งเศสนอกจากจะเป็นประเทศที่มีพื้นที่มากที่สุดในแถบยุโรปตะวันตกแล้วยังมีดินแดนในแถบทวีปอื่นที่อยู่ในการดูแลของฝรั่งเศส ดังนี้

1. จังหวัดโพ้นทะเล (dpartements d'outre-mers: DOM) ได้แก่ Martinique, Guadeloupe, Guyana และ Reunion
2. อาณานิคมโพ้นทะเล (collectivits d'outre-mer) ได้แก่ Saint-Pierre and Miquelon, Wallis and Futuna และ Mayotte
3. ประเทศโพ้นทะเล (pays d'outre-mer: POM) คือ French Polynesia
4. อาณานิคมพิเศษ (collectivité sui generis) คือ New Caledonia
5. ดินแดนโพ้นทะเล (territoires d'outre-mer: TOM) คือ French Southern and Antarctic Lands โดยแบ่งออกเป็น 4 เขต ได้แก่ Kerguelen Islands, Crozet Islands, Amsterdam Island and Saint Paul Island และ Adelie Land

ทำอย่างไรดี...? มีเรื่องจะเสนอคณะรัฐมนตรี

สลด.สาร ฉบับนี้มีคำตอบมาให้ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (สลด.) ได้จัดทำแผ่นพับ “ทำอย่างไรดี...มีเรื่องจะเสนอคณะรัฐมนตรี” และได้แจกจ่ายให้ส่วนราชการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปจำนวนหนึ่ง เพื่อให้ส่วนราชการได้นำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี หากท่านใดสนใจสามารถ download แผ่นพับดังกล่าวได้ทาง www.cabinet.thaigov.go.th

(ตัวอย่างด้านหน้า)

ด้านหน้า ได้สรุปขั้นตอนในการจัดทำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีไว้ 7 ขั้นตอน ดังนี้

1 ตรวจสอบประเภทเรื่องที่จะเสนอก่อนหรือยัง?

หน่วยงานของรัฐควรตรวจสอบก่อนว่า เรื่องที่จะเสนอจัดอยู่ในประเภทเรื่องที่สามารถเสนอต่อคณะรัฐมนตรี 13 ประเภทเรื่อง ตามมาตรา 4 ของ พ.ร.ฎ. ว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2548 หรือไม่

เอกสารเสนอเรื่องมีอะไรบ้าง และจัดทำเนื้อหาอย่างไร?

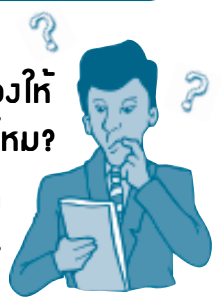
เอกสารเสนอเรื่องประกอบด้วย

1. หนังสือนำเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี ซึ่งจะต้องประกอบด้วยสาระสำคัญหลัก 9 ข้อ ตามข้อ 13 ของระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2548 และ
2. เอกสารประกอบเรื่อง (ถ้ามี)

2 เรื่องที่จะเสนอต้องให้หน่วยงานใดเห็นชอบก่อนไหม?

เรื่องบางประเภทจำเป็นต้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของอนุญาต อนุมัติ หรือให้ความเห็นชอบก่อน ดังนั้นจะต้องตรวจสอบว่ามีความจำเป็นต้องดำเนินการตามขั้นตอนดังกล่าวก่อนหรือไม่ หากจำเป็นต้องดำเนินการก่อนและเมื่อได้รับการอนุญาต อนุมัติ หรือความเห็นชอบแล้วให้ส่งเอกสารยืนยันมาพร้อมกับเรื่องให้ สลด. ด้วย

ผู้ลงนามในหนังสือเสนอเรื่อง ถูกต้องแล้วหรือยัง?

ผู้ที่สามารถลงนามในหนังสือนำเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี คือ รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ในกรณีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงไม่อยู่หรืออยู่แต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงลงนามในฐานะรักษาการแทนได้

5 ตรวจสอบความเรียบร้อยของหนังสือก่อนส่ง สลด. หรือยัง?

ก่อนที่จะส่งเรื่องมายัง สลด. ควรจะตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของหนังสือนำเสนอเรื่อง กับ Checklist การเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี โดยสามารถดูรายละเอียดการใช้ Checklist ได้ที่ http://www.mobilesoc.soc.go.th/mobilesoc_Checklist.htm

6 จะส่งเรื่องอย่างไร?

ในการจัดส่งเรื่องนั้น นอกจากจะต้องส่งอย่างเป็นทางการ โดยให้ส่งเรื่องมาที่ สลด. ภายใน 3 วันนับจากวันที่ออกเลขหนังสือแล้ว กรณีเป็นเรื่องเร่งด่วนควรประสานอย่างไม่เป็นทางการได้ตามหมายเลขโทรศัพท์ที่อยู่หน้าหลังของแผ่นพับ ซึ่งได้แสดงรายชื่อเจ้าหน้าที่ที่สามารถให้คำแนะนำแยกตามประเภทเรื่องแล้ว

(อ่านต่อหน้า 26)

ท้องถิ่น “ควรรู้”

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองพระอุดม จังหวัดปทุมธานีได้หารือไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่ากรณีที่มีราษฎรทำหนังสือยกที่ดินของตนเองให้ทางราชการเพื่อก่อสร้างถนนสาธารณะประโยชน์ ต่อมาได้ขอลอนคืนการยกที่ดินดังกล่าว และได้ขุดดินปิดกั้นทางสาธารณะประโยชน์นั้น กรณีนี้องค์การบริหารส่วนตำบลคลองพระอุดมจะสามารถใช้มาตรการบังคับทางปกครองเพื่อดำเนินการถมถนนสาธารณะประโยชน์นั้นและให้ราษฎรชดใช้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการได้หรือไม่

เรื่องเสรีจที่ 552/2550

บันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

เรื่อง อำนาจดูแลรักษาถนนสาธารณะประโยชน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพระอุดม

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองพระอุดมได้มีหนังสือ ที่ ปท 75101/529 ลงวันที่ 9 ตุลาคม 2549 ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาขอหารือเกี่ยวกับการใช้มาตรการบังคับทางปกครอง เพื่อดำเนินการถมถนนสาธารณะประโยชน์ ซึ่งเมื่อพิจารณาประกอบกับเอกสารที่ส่งมาด้วยแล้ว สรุปข้อเท็จจริงได้ดังนี้

1. จังหวัดปทุมธานีได้รับการร้องเรียนจากนางสมใจ พึ่งศรี กรณีนายชั้น ขุนอินทร์ และนายช้อย ขุนอินทร์ ขุดดินปิดกั้นทางสาธารณะประโยชน์ โดยเมื่อปี พ.ศ. 2541 นายชั้น ขุนอินทร์ และนายช้อย ขุนอินทร์ พร้อมด้วยราษฎรอีกจำนวนหนึ่งได้ทำหนังสือยกที่ดินของตนเองให้สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทเพื่อก่อสร้างถนนสาธารณะประโยชน์ ต่อมานายชั้นฯ และนายช้อยฯ ได้ทำบันทึกลงวันที่ 2 ธันวาคม 2547 ขอลอนคืนการยกให้ที่ดินดังกล่าว โดยอ้างว่าการทำถนนดังกล่าวจะต้องทำให้ตลอดสายจนถึงสะพานนายปุ่นและสะพานข้ามคลองเจ้าเมืองฝั่งตะวันตก แต่หากทำถนนถึงบ้านนางสมใจ พึ่งศรี และนางประยงค์ แก้วกรอง จะไม่ยกที่ดินให้เพราะไม่เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมแต่อย่างใด การที่นายชั้นฯ และนายช้อยฯ ขุดดินปิดกั้นทางสาธารณะประโยชน์ทำให้นางสมใจฯ ได้รับความเดือดร้อน ไม่สามารถเดินเข้าออกได้ จังหวัดปทุมธานีจึงได้แจ้งให้อำเภอลาดหลุมแก้วตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งอำเภอลาดหลุมแก้วได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่ามีปัญหาข้อกฎหมาย จึงขอให้จังหวัดปทุมธานีหารือสำนักงานอัยการจังหวัดปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จึงได้มีหนังสือ ที่ มท 0843.3/14481 ลงวันที่ 18 สิงหาคม 2548 ถึงสำนักงานอัยการจังหวัดปทุมธานี ขอหารือประเด็นดังต่อไปนี้

1.1 เมื่อวันที่ 5 และวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2541 นายชั้น ขุนอินทร์ นายช้อย ขุนอินทร์ และนางสมใจ พึ่งศรี ราษฎรหมู่ที่ 4 ตำบลคลองพระอุดม อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ได้ลงนามยกที่ดินส่วนบุคคลกว้างประมาณ 6 เมตรให้สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทจังหวัดปทุมธานีเพื่อก่อสร้างถนนสาธารณะประโยชน์ โดยระบุในหนังสือว่าจะไม่ดำเนินการเพื่อระงับหรือถอนการสละสิทธิครอบครองในที่ดินข้างต้น ตลอดจนจะไม่ดำเนินการใด ๆ ในอันที่จะเป็นการขัดขวางการจัดการที่ดินที่ได้สละสิทธินั้น การยกที่ดินให้ดังกล่าวจะมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายหรือไม่

1.2 นายชั้นฯ และนายช้อยฯ ได้ไปให้ปากคำต่อเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองพระอุดมว่า ได้บริจาคที่ดินให้สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทจังหวัดปทุมธานีเพื่อก่อสร้างถนนจริง และหลังจากที่สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทจังหวัดปทุมธานีได้รับบริจาคที่ดินแล้ว ได้ดำเนินการปรับปรุงเส้นทางดังกล่าวแต่ทำไปไม่ตลอด เพราะมีเจ้าของที่ดินบางรายไม่อนุญาตให้ทำ สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทจึงได้ยกเลิกโครงการและต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลคลองพระอุดมได้ขอที่ดินดังกล่าวทำถนนอีก ซึ่งนายชั้นฯ และนายช้อยฯ ได้อนุญาต (โดยอ้างภายหลังว่า ยกให้โดยมีขอแม้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลคลองพระอุดมจะต้องทำถนนให้ตลอดสายจึงจะยกที่ดินให้) การให้ถ้อยคำดังกล่าวจะมีผลทางกฎหมายประการใดหรือไม่

1.3 คณะกรรมการฯ ได้สอบสวนนายชั้นฯ และนายช้อยฯ แล้วทราบว่า แต่เดิมนายชั้นฯ และนายช้อยฯ ได้อุทิศที่ดินให้เพราะต้องการให้ทำถนนตลอดสาย ต่อมาเมื่อทราบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลคลองพระอุดมไม่ได้ดำเนินการจัดทำถนนตลอดสาย จึงยกเลิกการบริหารที่ดินดังกล่าวเมื่อปี พ.ศ. 2547 แต่เมื่อทางราชการโดยสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท จังหวัดปทุมธานีและองค์การบริหารส่วนตำบลคลองพระอุดมได้ดำเนินการก่อสร้างถนนดังกล่าว นายชั้นฯ และนายช้อยฯ ก็มิได้ขัดขวางหรือคัดค้านแต่อย่างใด แต่กลับมาขุดถนนเพื่อปิดกั้นทางเข้า-ออก ทำให้นางสมใจ พึ่งศรี ผู้ลงทะเบียน และครอบครัวได้รับความเดือดร้อน นายชั้นฯ และนายช้อยฯ มีสิทธิที่จะกระทำการดังกล่าวหรือไม่ และองค์การบริหารส่วนตำบลคลองพระอุดมจะดำเนินการก่อสร้างถนนไปตลอดสาย โดยเิก่ลถนนส่วนที่มีการขุดดินขวางทางไว้จะได้หรือไม่ เพราะขณะนี้ราษฎรบริเวณที่เกิดกรณีพิพาทกำลังได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างมาก และการที่นายชั้นฯ และนายช้อยฯ ทำการขุดดินในที่ดินที่ยกให้เป็นทางสาธารณประโยชน์แล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลคลองพระอุดมจะสามารถดำเนินการแจ้งความดำเนินคดีได้หรือไม่

2. สำนักงานอัยการจังหวัดปทุมธานีได้มีหนังสือ ที่ อส (ปท) 0035/1790 ลงวันที่ 27 เมษายน 2549 ถึงจังหวัดปทุมธานีตอบข้อหารือ สรุปความได้ดังนี้

2.1 การที่นายชั้นฯ นายช้อยฯ และนางสมใจฯ ได้ทำหนังสือแสดงเจตนาสละกรรมสิทธิ์ในที่ดินต่อสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทจังหวัดปทุมธานีเพื่อทำการก่อสร้างถนนตามจำนวนเนื้อที่ที่ระบุในหนังสือ รวมทั้งระบุว่าจะไม่ดำเนินการระงับหรือถอนการสละสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าว เป็นการแสดงเจตนา ยกที่ดินให้เป็นสาธารณประโยชน์ ที่ดินดังกล่าวย่อมตกเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินตามมาตรา 1304 (2) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การยกที่ดินให้ดังกล่าวมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายนับแต่วันแสดงเจตนาแล้ว แม้จะยังมีได้มีการจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือยังไม่ได้มีการทำถนนตามที่แสดงเจตนาไว้ก็ตาม

2.2 การที่นายชั้นฯ และนายช้อยฯ ได้ไปให้ปากคำต่อเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองพระอุดม ขอลอนคืนการยกให้ที่ดินดังกล่าวนั้น การให้ถ้อยคำดังกล่าวไม่มีผลใด ๆ ตามกฎหมาย เนื่องจากที่ดินตกเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินแล้วนับแต่วันทำหนังสือยกให้ดังกล่าวข้างต้น และการยกที่ดินให้เป็นสาธารณประโยชน์ไม่อาจลอนคืนการให้ได้ แม้จะอ้างว่ายกให้โดยมีข้อแม้ว่าทางราชการจะต้องสร้างถนนให้ตลอดสายและภายหลังทางราชการมิได้ทำถนนตลอดสายก็ตาม

2.3 หากองค์การบริหารส่วนตำบลคลองพระอุดมเห็นว่ากรกระทำของนายชั้นฯ และนายช้อยฯ มีมูลความผิดทางอาญาก็สามารถร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนในท้องที่ที่ความผิดเกิดได้ เพื่อจะได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หากอัยการสูงสุดจะให้ความเห็นเสียในขณะนี้ อาจก่อให้เกิดความไม่เรียบร้อยในการวินิจฉัยสั่งการของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการได้ อย่างไรก็ตาม องค์การบริหารส่วนตำบลคลองพระอุดมมีอำนาจออกคำสั่งให้นายชั้นฯ และนายช้อยฯ ผู้ปิดกั้นทางสาธารณะดำเนินการรื้อถอนสิ่งปิดกั้นและเปิดทางสาธารณะ ซึ่งเป็นการสั่งการอันเป็นคำสั่งทางปกครองตามนัยมาตรา 5 และมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 พร้อมทั้งกำหนดมาตรการบังคับทางปกครองตามมาตรา 58 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยกำหนดไว้ในคำสั่งว่า หากนายชั้นฯ และนายช้อยฯ ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง องค์การบริหารส่วนตำบลคลองพระอุดมอาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยให้เจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการรื้อถอนสิ่งปิดกั้นเพื่อเปิดทางสาธารณะด้วยตนเองหรือมอบหมายให้บุคคลอื่นกระทำการแทนได้โดยนายชั้นฯ และนายช้อยฯ จะต้องชดเชยค่าใช้จ่ายและเงินเพิ่มในอัตราร้อยละ 25 ต่อปีของค่าใช้จ่ายดังกล่าว แต่หากเป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วน เพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำขัดต่อกฎหมายที่มีโทษทางอาญา หรือมิให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองพระอุดมอาจพิจารณาใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยไม่ต้องออกคำสั่งดังกล่าวก่อนก็ได้ ทั้งนี้ หากองค์การบริหารส่วนตำบลคลองพระอุดมประสงค์จะดำเนินการตามแนวทางข้างต้น ก็ควรขอคำปรึกษาและคำแนะนำจากคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ เสียก่อน

3. จังหวัดปทุมธานีได้มีหนังสือ ที่ มท 0841.4/8435 ลงวันที่ 23 พฤษภาคม 2549 ถึงอำเภอลาดหลุมแก้ว และอำเภอลาดหลุมแก้วได้มีหนังสือ ที่ ปท 0317/1392 ลงวันที่ 30 มิถุนายน 2549 ถึงองค์การบริหารส่วนตำบลคลองพระอุดม แจ้งความเห็นของสำนักงานอัยการจังหวัดปทุมธานี ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลคลองพระอุดมจึงได้มีหนังสือ ที่ ปท 75103/367 ลงวันที่ 14 กรกฎาคม 2549 เรื่อง ตอบข้อหารือกรณีร้องเรียนการขุดถนน นายชั้น-นายช้อย ขุนอินทร์ ถึงนายชั้นฯ และนายช้อยฯ ขอให้ดำเนินการ

ถมคลองที่บุคคลทั้งสองได้ขุดตัดถนนเพื่อเชื่อมถนนให้ยานพาหนะสามารถวิ่งผ่านได้เหมือนเดิมภายใน 15 วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ หากไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนด องค์การบริหารส่วนตำบลคลองพระอุดมจะเข้าไปดำเนินการเอง โดยนายชั้นฯ และนายช้อยฯ ต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายและเงินเพิ่มในอัตราร้อยละ 25 ต่อปีของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ต่อมานายช้อยฯ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ 28 กรกฎาคม 2549 ถึงองค์การบริหารส่วนตำบลคลองพระอุดมคัดค้านและขอให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองดังกล่าว โดยอ้างว่าเป็นการใช้อำนาจโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

เพื่อให้การดำเนินการในเรื่องนี้เป็นไปโดยถูกต้องและชอบด้วยกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลคลองพระอุดมจึงขอหารือคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองในประเด็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลคลองพระอุดมมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่จะออกคำสั่งทางปกครองให้นายชั้นฯ และนายช้อยฯ ดำเนินการถมถนนสาธารณะประโยชน์ได้หรือไม่ และหากไม่มีการปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลคลองพระอุดมจะสามารถใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามมาตรา 58 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ โดยเข้าไปดำเนินการถมถนนเองและให้นายชั้นฯ และนายช้อยฯ ชดใช้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการได้หรือไม่ ประการใด

คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวโดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครองและกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลคลองพระอุดมเป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า ขอรื้อนี้ มีประเด็นต้องพิจารณา 2 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การที่นายชั้นฯ ขุนอินทร์ และนายช้อยฯ ขุนอินทร์ ได้ทำหนังสืออุทธรณ์ที่ดินให้แก่สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทจังหวัดปทุมธานีเพื่อดำเนินการจัดทำถนน และต่อมาได้ให้คำยินยอมด้วยวาจาให้องค์การบริหารส่วนตำบลคลองพระอุดมดำเนินการจัดทำถนนในที่ดินดังกล่าว การอุทธรณ์ที่ดินเพื่อจัดทำถนนกรณีนี้จะมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายหรือไม่ นั้น เห็นว่า การที่นายชั้นฯ และนายช้อยฯ โดยกที่ดินให้แก่ทางราชการเพื่อจัดทำถนนสำหรับเป็นทางสัญจรของประชาชน เป็นการยกให้เพื่อสาธารณประโยชน์ ย่อมเป็นการสละที่ดินให้เป็น**สาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน**ตามมาตรา 1304 (2) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ทั้งนี้ ไม่ว่าการแสดงเจตนาสละที่ดินจะกระทำเป็นหนังสือหรือด้วยวาจา และกรณีจะมีการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือไม่ การแสดงเจตนาย่อมมีผลสมบูรณ์และทำให้ที่ดินนั้นตกเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินโดยผลของกฎหมาย เนื่องจากเป็นการยกที่ดินให้แก่ทางราชการเพื่อสาธารณประโยชน์ มิใช่การโอนอสังหาริมทรัพย์ระหว่างเอกชน ที่จะต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนตามที่บัญญัติในมาตรา 525 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งศาลฎีกาเคยวินิจฉัยปัญหาทำนองเดียวกันนี้ในคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7972/2538 และที่ 3968/2541

ส่วนการที่นายชั้นฯ และนายช้อยฯ ได้ให้ปากคำต่อเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองพระอุดมขอถอนคืนการยกที่ดินให้ทางราชการนั้น ก็ไม่มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพสาธารณสมบัติของแผ่นดินของที่ดินดังกล่าวแต่อย่างใด เว้นแต่จะได้มีการตราพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกาถอนสภาพการเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในมาตรา 8 แห่งประมวลกฎหมายที่ดินเท่านั้น

ประเด็นที่สอง กรณีที่ดินที่นายชั้นฯ และนายช้อยฯ ได้อุทธรณ์ให้แก่ทางราชการเพื่อจัดทำถนนมีสภาพเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน องค์การบริหารส่วนตำบลคลองพระอุดมจะมีอำนาจตามกฎหมายที่จะดำเนินการถมถนนที่มีการขุดตัดเพื่อให้ประชาชนสามารถใช้สัญจรเช่นเดิมได้หรือไม่ นั้น เห็นว่าโดยที่มาตรา 68 (8) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลอาจดำเนินการเกี่ยวกับการ**คุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน**ตามที่กฎหมายกำหนด ประกอบกับข้อ 4 และข้อ 5 (2) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน พ.ศ. 2544 กำหนดให้**การดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน**ให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่กฎหมายกำหนดและนายอำเภอท้องที่ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457 ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลจึงมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการดูแลรักษาที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ซึ่งศาลปกครองสูงสุดเคยวินิจฉัยเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ดังกล่าวขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ในคำสั่งศาลปกครองสูงสุด ที่ 320/2546

90

วันอันตราย

สำหรับผู้บริหารและผู้นำองค์กร

(The First 90 Days in Government : Critical Success Strategies for New Public Managers at All Levels)

90 วันอันตรายสำหรับผู้บริหารและผู้นำองค์กร เขียนโดย Peter H. Daly, Michael Watkins และ Cate Reavis แปลเป็นภาษาไทยโดยณัฐยา สิ้นตระกูลการผล หากคุณเป็นคนที่เพิ่งจะเข้ามาทำงานใหม่หรือได้รับตำแหน่งใหม่ในหน่วยงานภาครัฐ คุณจะปรับตัวและปฏิบัติตัวอย่างไร หรือแม้กระทั่งปัญหาที่ผู้บริหารอาจไม่เคยได้รับรู้มาก่อนว่าทำไมข้าราชการหรือพนักงานใหม่ถึงเข้ามาทำงานได้ไม่นานก็ต้องลาออกไป ทั้ง ๆ ที่ยังไม่พ้นระยะเวลาทดลองงาน หรือในช่วงเวลา 90 วันแรก หนังสือเล่มนี้มีคำตอบ

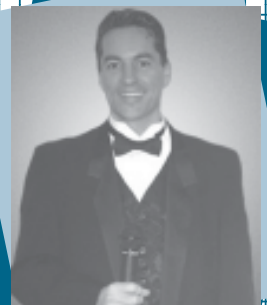
หนังสือ 90 วันอันตรายสำหรับผู้บริหารและผู้นำองค์กรจะช่วยแนะนำให้คุณได้เรียนรู้เกี่ยวกับองค์กรภาครัฐ ซึ่งได้อธิบายถึงกรอบการทำงานและแนวทางที่จะช่วยให้ข้าราชการ พนักงานใหม่ ผู้บริหารและผู้นำทุกระดับสามารถปรับตัวให้เข้ากับหน้าที่ใหม่ได้อย่างรวดเร็ว และจะเป็นคู่มือสำหรับผู้บริหาร และผู้นำองค์กรใช้สำหรับการบริหารงานภาครัฐให้ประสบความสำเร็จได้

ประวัติผู้แต่ง

Peter H. Daly

Peter H. Daly เป็นทหารเรือชาวสหรัฐอเมริกา สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ทางด้านเศรษฐศาสตร์ มีประสบการณ์การทำงานในหน่วยงานภาครัฐเป็นเวลา 33 ปี เป็นที่ปรึกษาด้านความมั่นคงแห่งชาติ Michael Watkins เป็นอาจารย์สอนด้านการบริหารงานทั่วไป และเป็นผู้ก่อตั้งบริษัทเกี่ยวกับที่ปรึกษาทางด้านการพัฒนาการเป็นผู้นำ และ Cate Reavis เป็นนักเขียนและที่ปรึกษาอิสระ

Michael Watkins

ธรรมเตือนใจ

เราปฏิบัติวิปัสสนาได้บุญกุศลอย่างไร กุศลพวกนี้จะมีผลตอบแทนอย่างไร?

ถามว่าวิปัสสนาเป็นกุศลอย่างไร? ก่อนอื่นนั้นควรเข้าใจว่ากุศลคืออะไร? กุศลคือสภาพจิตที่ดี คืออย่างไร ดีคือ ขณะนั้นไม่มีโลภะ โทสะ โมหะ ไม่มีกิเลสอกุศล ซึ่งถ้าพูดอย่างนี้ ผู้ที่ไม่ได้ศึกษาพระธรรมโดยละเอียดก็จะบอกว่า ท่านไม่มีโลภะ โทสะ โมหะ แต่ความจริงขอให้ทราบทั่วกันว่า ทุกคนมีโลภะ โทสะ โมหะ ทุกวัน

ตั้งแต่ต้นก็ไม่รู้ตัวเลยว่าตื่นมาแล้วก็เป็นโลภะ เพราะทันทีที่ตื่นก็ทำทุกสิ่งทุกอย่าง แม้แต่การเคลื่อนไหวส่วนหนึ่ง ส่วนใดของร่างกาย ลูกขึ้นบริหารร่างกายด้วยความต้องการ ถ้าไม่ต้องการก็คงไม่ทำอย่างนั้น ฉะนั้น วันหนึ่ง ๆ จิตเป็นอกุศล คือเป็นโลภะอยู่เสมอ เช่นเดียวกับมือ ถ้ามองดูก็เหมือนไม่เปรอะเปื้อนอะไร แต่เมื่อดึงมือฟอกสบู่ ก็เห็นได้ว่า มือที่มองดูสะอาดนั้น ความจริงสกปรก เพราะมีฝุ่นละอองที่ละน้อยอย่างบางเบาอยู่เรื่อย ๆ ฉะนั้น วันหนึ่ง ๆ จิตใจก็เต็มไปด้วยโลภะ ความต้องการโดยไม่รู้สึกตัวเลย ฉะนั้น จนกว่าความต้องการนั้นมีกำลังปรากฏ เป็นความกระสับกระส่าย เป็นความปรารถนาดิ้นรนกระวนกระวายเดือดร้อน ที่อยากจะได้อะไรสิ่งนั้นมา ขณะนั้น จึงจะรู้ว่าเรามีโลภะหรือเป็นโลภะ

ข้อมูลจากมูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา www.dhammahome.com

ท่านสามารถเปิดอ่าน
สสค.สาร ผ่านทาง website
ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
www.cabinet.thaigov.go.th

เจ้าของ :	สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300 โทร. 0-2280-9000
ที่ปรึกษา :	เลขาธิการคณะรัฐมนตรี รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ปรึกษาประจำสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี และผู้อำนวยการสำนัก/กองทุกท่าน
ผู้จัดทำ :	คณะทำงานจัดทำ สสค.สาร (boca@soc.go.th โทร. 0-2280-9000 ต่อ 454 , 455)
วัตถุประสงค์ :	เพื่อให้ข้าราชการและลูกจ้างในสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ความรู้และรับรู้ ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานโดยรวมและเป็นการเผยแพร่ความรู้ข้อมูลข่าวสาร ให้แก่ผู้สนใจทั่วไปด้วย
พิมพ์ที่ :	สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา ถนนสามเสน กรุงเทพฯ 10300 โทร. 0-2243-0611-3
รหัส :	สปค. 51/08-41